

II.
B24240.
d/27

II B 22

EVANGELIUM
S. MATTHAEI

PALAEOSLOVENICE

E

CODICIBUS

EDIDIT

FR. MIKLOSICH.

VINDOBONAE
APUD FRIDERICUM BECK UNIVERSITATIS BIBLIOPOLAM
1856.

24261, II B. d. 2

S.

APUD

EVANGELIUM
S. M A T T H A E I

PALAEOSLOVENICE

E

CODICIBUS

EDIDIT

F R. M I K L O S I C H

VINDOBONAE
APUD FRIDERICUM BECK UNIVERSITATIS BIBLIOPOLAM
1856.

EVANGELIUM

S. MATTHEI

PALAEOSLOVACICA

CODICIBUS

1850

F. R. F. K. R. O. S. I. C. H.

VINDOBONAE

ABD. FRIDERICI REG. UNIVERSITATIS BIBLIOPOLAM

1850

Г Л Я Б Я . а .

Кънигы рождства Исоу Христова сына Давыдова сына Авраама. в. Авраамъ роди Исаака, Исаакъ же роди Иакова, Иаковъ же роди Иудъ и братиѣхъ его, г. Иуда же роди Фареса и Зара отъ Тамары, Фаресъ же роди Езрома, Езромъ же роди Ярама, д. Ярамъ же роди Яминадава, Яминадавъ же роди Наасона, Наасонъ же роди Салъмона, е. Салъмонъ же роди Бооза отъ Рахавы, Боозъ же роди Овида отъ Роуди, Овидъ же роди Иисея, з. Иисей же роди Давыда цѣсаря. Давыдъ же цѣсарь роди Соломона отъ Оуринны, з. Соломонъ же роди Ровоама, Ровоамъ же роди Явиа, Явиа же роди Яса, и. Ясъ же роди Иосафата, Иосафатъ же роди Иорама, Иорамъ же роди Озиѣхъ, д. Озиѣхъ же роди Иоадама, Иоадамъ же роди Яхаза, Яхазъ же роди Езекиѣхъ, и. Езекиѣхъ же роди Манасиѣхъ, Манасиѣхъ же роди Ямона, Ямонъ же роди Иосиѣхъ, аи. Иосиѣхъ же роди Иехоннѣхъ и братиѣхъ его въ прѣселеннѣ вавулоньскою. вѣ. по прѣселеннѣ же вавулоньстѣкѣмъ Иехоннѣхъ роди Саладинѣхъ, Саладинѣхъ же роди Зоровавель, гѣ. Зоровавель же роди Явиоуда, Явиоудъ же роди Снакима, Снакимъ же роди Язора, дѣ. Язоръ же роди Садока,

Садокъ же роди Яхима, Яхимъ же роди Елиоуда,
 ѿ. Елиоудъ же роди Елеазаря, Елеазарь же роди Матъ-
 дана, Матъданъ же роди Иакова, зѣ. Иаковъ же роди
 Иосифа мжжа Маринна, изъ неяже роди сѧ Исоусъ
 нарицаемый Христосъ. зѣ. всѣхъ оубо родъ отъ
 Авраама до Давыда роди четыреиѣ на десѧте, и отъ
 Давыда до прѣселѣннѧ вавулоньскааго роди четыреиѣ
 на десѧте, и отъ прѣселѣннѧ вавулоньскааго до Христа
 роди четыреиѣ на десѧте: ѿ. Исоу Христово же рожде-
 ство сице бѣ. обржченѣ бывъши матери его Марин
 Иосифови, прѣжде даже не сънѧста сѧ обрѣте сѧ имж-
 шти въ чрѣвѣ отъ доуха свѧта. дѣ. Иосифъ же мжжъ
 явѧ, правдѧнъ сѧ и не хотѧ обличити явѧ, всѣхотѣ
 отай поустити ѧ. к. сице же яемоу оумышльшоу, се
 анѣгелъ господень въ снѣнѣ яви сѧ яемоу глаголя:
 Иосифе сѧмоу Давыдовъ, не оубой сѧ приѧти Маринѧ
 женѧ твою: рождѧше бо сѧ въ ней отъ доуха яестъ
 свѧта. ка. родить же сынѣ, и наречеши имя яемоу
 Исоусъ: тѣ бо съпасетъ люди своѧ отъ грѣхъ ихъ.
 кв. се же всѣ вѣстѣ да съвѣдетъ сѧ реченое отъ го-
 спода пророкомъ глагольштемъ: кг. се дѣва въ чрѣ-
 вѣ приметъ и родить сынѣ, и нарежтѣ имя яемоу
 Еммануилъ, яеже яестъ съказанемо съ нами богъ.
 кд. вѣставъ же Иосифъ отъ сѧна сътвори якоже по-
 велѣ яемоу анѣгелъ господень, и приѧтъ женѧ, ке. и
 не знааше явѧ дондеже роди сынѣ свой прѣвѣннѣцъ, и
 нарече имя яемоу Исоусъ.

Г Л Я В Я. в̄.

Иисоусоу же рождышоу сѧ въ Видуеѣмкѣ нюдейсткѣ-
 ѣемъ въ дѣни Ирода цѣсаря, се влѣсви отъ вѣстока
 придоша въ Иероусалимъ в̄. глаголюште: кѣде ѣсть
 рождий сѧ цѣсарь нюдейскъ; видѣхомъ бо звѣздѣ
 ѣго на вѣстоцкѣ, и придохомъ поклонитъ сѧ ѣмоу.
 г. оуслышавъ же Иродъ цѣсарь съмате сѧ, и весь
 Иероусалимъ съ нимъ, д. и събравъ весь архіереѣа
 и кѣнижники людскыѣа въпрашааше ѧ, кѣде Хри-
 стосъ раждаѣтъ сѧ. е. они же рекоша ѣмоу: въ Видуе-
 емкѣ нюдейсткѣемъ. тако бо писано ѣсть пророкомъ.
 в̄. и ты Видуеѣе земліе нюдова, ничимъже мѣньши
 ѣси въ владыкахъ нюдовахъ: изъ тебе бо изидеть
 вождь, иже оупасеть люди мои Израиля. з. тѣгда
 Иродъ отай призываетъ влѣхвы испыта отъ нихъ вѣрма
 павльшаѣа сѧ звѣзды, и. и пославъ въ Видуеѣмъ рече:
 шѣдѣше испытайте извѣстѣно о отрочатѣ: ѣгда же
 обратете, повѣдите ми, да и азъ шѣдъ поклонѣ сѧ
 ѣмоу. д. они же послоушавъше цѣсаря идоша. и се
 звѣзда ѣже видѣша на вѣстоцкѣ, идѣаше прѣдъ ними
 дондеже пришедѣши ста вѣрхоу идеже вѣк отроча.
 г. видѣвъше же звѣздѣ вѣздрадоваша сѧ радостнѣ вѣ-
 ликоѣ зѣло, а. и вѣшедѣше въ храмнѣ видѣша
 отроча съ Маріѣѣж материѣж ѣго, и падѣше поклониша
 сѧ ѣмоу и отъврѣзѣше сѣкровишта свои принесоша ѣ-
 моу дары, злато и ливанъ и змүрѣнж. в̄. и отъвѣтъ
 приимъше въ сѣнѣк не вѣзвратити сѧ къ Иродоу, инѣмъ

и жтемъ отидоша въ странѣ своѣхъ. гі. ошѣдъшемъ же
 имъ, се ангелъ господень въ снѣнѣ яви сѧ Иосифоу
 глаголюа: вѣставъ поими отроча и матеръ его, и вѣжи
 въ Египтъ, и вѣди тоу дондеже ти рекъ: хоштеть
 во Иродъ искати отрочате, да погоубить ю. ді. онъ же
 вѣставъ поятъ отроча и матеръ его ноштитъ и отиде
 въ Египтъ, е. и вѣк тоу до оумрътня Иродова, да
 съвѣдетъ сѧ реченою отъ господа пророкомъ глаголю-
 штемъ: отъ Египта вѣзъвахъ сынъ мой. зі. тѣгда
 Иродъ видѣвъ яко поржганъ вѣстъ отъ вѣхувъ, раз-
 гиѣва сѧ зѣло и посѣлавъ избѣ всѧ отрокы сжитыя
 въ Иудеѣмѣ и въ вѣскухъ прѣдѣлакухъ его, отъ двою-
 лѣтоу и ниже, по врѣмени юже испыта отъ вѣхувъ.
 зі. тѣгда съвѣстъ сѧ реченою Иеремиемъ пророкомъ
 глаголюштемъ: иі. гласъ въ Рамѣ слышанъ вѣстъ,
 плачь и рыданіе и вѣплъ мнोगъ, Рахиль плачущи
 сѧ чадъ своихъ и не хотѣаше оутѣшити сѧ, яко не сътъ.
 ді. оумрътшоу же Иродоу, се ангелъ господень въ
 снѣнѣ яви сѧ Иосифоу въ Египтъкѣ, к. глаголюа: вѣставъ
 поими отроча и матеръ его, и иди въ землѣ израиле-
 вѣ: измръкша бо иштѣшней доуша отрочате. ка. онъ
 же вѣставъ поятъ отроча и матеръ его и вѣниде въ
 землѣ израилевѣ. кв. слышавъ же яко Ирѣхелай цѣ-
 сарствоуіеть Иудеѣхъ въ Ирода мѣсто отца своего,
 оубою сѧ тамо ити, вѣстъ же примъ въ снѣнѣ отиде въ
 странѣ галилейскѣ, кг. и пришѣдъ вѣсели сѧ въ градѣ
 нарицаемѣиѣмъ Назаредѣ, да съвѣдетъ сѧ реченою про-
 рокы, яко Назорей наречеть сѧ.

Г Л Я В Я . Г .

Къ вѣкъма оно прииде Иоанъ крѣстительъ, проповѣдава въ поустыни иудейстѣ, в. глаголюъ: покаяте сѧ: приближи бо сѧ цѣсарьствиню небескною. г. съ бо юсть реченый Исаниемъ пророкомъ глаголюштемъ: гласъ въпнижштааго въ поустыни, оуготовайте пжть господнь, правы творите стѣза юго. д. самъ же Иоанъ имѣаше ризж свож отъ власъ велѣквжждь и поасъ оуснианъ о чрѣслѣхъ своихъ: пды же юго вѣ акридъ и медъ дивий. е. тѣгда нехождааше къ нѣмоу Иероусалимъ и вѣса Иудеи и вѣса страна иорѣданьская, с. и крѣштаахъ сѧ въ иорѣданьстѣй рѣцѣ отъ нѣго, исповѣдаште грѣхы своѧ. з. видѣвъ же многы фарисеѧ и садоукеѧ граджшта на крѣштеннѣ юго, глагола: нштадны ехидънова, кѣто съказа вамъ вѣжати отъ граджштааго гнѣва; и. сътворите плодъ достоинъ покаянню. д. и не мѣните глаголати въ сѣвѣ: отъца имамъ Авраама: глаголюъ бо вамъ яко можетъ богъ отъ каменни сего въздвигнжти чадѧ Авраамови. і. оуже бо сѣкыра при корени дрѣвѣ лежитъ: вѣсако оубо дрѣво еже не творить плода добра посѣкаемо бываеъ и въ огнь вѣмѣтаемо. кі. азъ оубо крѣштж въи водою въ покаяннѣ: градый же по мѣнѣ крѣплай мене юсть, юмоуже нѣсмъ достоинъ сапогъ понести: тѣ въи крѣститъ доухомъ сватъимъ и огнемъ. вї. юмоуже лопата въ ржцѣ юго, и потрѣбентъ гоумно своѧ, и съвереть пшеницж къ житъницж свож, паквѣы же съжежетъ

огнемъ негасимомъ. гі. тѣгда прииде Исоусъ отъ Галилеѣ на Иорѣданъ къ Иоану, крѣститъ сѧ отъ него. ді. Иоанъ же възвращаше ѣмоу глаголю: азъ трѣбоуж товоуж крѣстити сѧ, а ты градеши къ мнѣ; еі. отъвѣштавъ же Исоусъ рече къ ѣмоу: остави нынѣ: тако бо подобно ѣсть намъ исплѣнити всакъ правѣдъ. тѣгда остави и. зі. и крѣштъ сѧ Исоусъ възиде абнѣ отъ воды. и се отъврѣзоша сѧ ѣмоу небеса, и видѣ доухъ божій съходящъ яко голѣбъ и граджшъ на нь. зі. и се гласъ съ небесе глаголю: съ ѣсть сынъ мой възлюбленый, о немъже благоволюхъ.

Г Л А В Ы . Д .

Тѣгда Исоусъ възведенъ въстѣ доухомъ въ поустыни, искоуситъ сѧ отъ дивола. в. и поштъ сѧ днѣи четыри десѧте и ноштіи четыри десѧте, послѣдъ възалѣка. г. и пристѣпѧ искоуситель рече ѣмоу: аште сынъ ѣси божій, рѣци да каменіе се хлѣви вѣдѣтъ. д. онъ же отъвѣштавъ рече: писано ѣсть: не о хлѣвѣ единомъ живѣ вѣдѣтъ чловѣкъ, нъ о всакомъ глаголѣ съходящнимъ изъ оустъ божій. е. тѣгда поятъ и диволъ въ свѧтый градъ, и постави и на крилѣ црѣкъвнѣкъ ѣмъ, з. и рече ѣмоу: аште сынъ ѣси божій, крѣзи сѧ низъ: писано бо ѣсть яко анѣломъ своимъ заповѣсть о тебѣ, и на рѣкоу възвѣжтъ тѧ, да не прѣтѣкнеши о камень ногы твоѣѧ. з. рече же ѣмоу Исоусъ: пакы

писано єсть: не искоушиши господа бога своего. и. пакы поятъ и дияволъ на горѣ высокѣ зѣло и показа ємоу вса цѣсарьствина всего мира и славѣ ихъ, д. и рече ємоу: вса си дамъ тебѣ, аште падъ поклониши ми са. і. тѣгда рече ємоу Иисоусъ: иди за ма, со тоно писано бо єсть: господоу богоу твоємоу поклониши са и томоу єдиномуу послужаши. аі. тѣгда остави и дияволъ, и се ангели пристѣпиша и слоужаху ємоу. ві. слышавъ же Иисоусъ яко Иѡанъ прѣданъ бѣсть, отиде въ Галилеѣ, гі. и оставъ Назаредъ пришедъ въ селѣ са въ Капернаоумъ въ поморнѣ въ прѣдѣлахъ завоулонихъ и нефѣдалимаихъ, ді. да сѣвѣдетъ са реченоє Исаниємъ пророкомъ глаголюштемъ: еі. земліє завоулони и земліє нефѣдалимаи, пѣть морю обѣ онъ полъ Иордана, Галилея ѡзвѣкъ, зі. людїє сѣдѣштин въ тѣмѣ видѣша свѣтъ великъ, и сѣдѣштей въ странѣ и сѣни смрътѣнѣй, свѣтъ въ снѣ имъ. зі. отъ толи начатъ Иисоусъ проповѣдати и глаголати: покайте са: приближи бо са цѣсарьствинѣ небесьноє. иі. хода же при мори галилейсткїемъ видѣ два брата, Симона нарицаемаго Петра и Яндреа брата ємоу, вѣмѣтаѣшѣ мрѣжа въ морїє: бѣста бо рѣвнѣтва. ді. и рече има: идѣта по мѣнѣ, и сѣтвориѣ ва ловѣца чловѣкомъ. к. она же авнѣє оставѣша мрѣжа по нїемъ идоста. ка. и прѣшѣдъ отъ тѣдоу оузырѣ ина два брата, Иакова Зеведеова и Иѡана брата ємоу, въ кораблѣ сѣ Зеведеомъ отьцемъ єю завѣзѣшѣ мрѣжа своѣа, и вѣзѣва іа: кѣ. она же авнѣє оставѣша корабѣ и отьца своего по нїемъ идоста. кѣ. и прохѣждаше Иисоусъ всѣхъ

Галилеѣжъ, оуча на съкориштихъ ихъ и проповѣдава
евангеліе цѣсарьствія и исцѣлява всакъ недѣгъ и
всакъ извѣ въ людехъ. кд. и изиде слоухъ ѿго по
всей Сурин. и приведоша къ нѣмоу вса болаштава
различны недѣгъ и страстьми одръжимыа, и вѣсь-
ныа и мѣсачныа и зѣлы недѣгъ и мжштыва и осла-
бленыа жилами, и исцѣли ѿ. ке. и по нѣмъ идоша
народи мнози отъ Галилеѣа и Декаполиа и отъ Иероу-
салима и Иудеѣа и съ оногю полоу Иордана.

Г Л Я В Я. ѿ.

и Оузыркъкъ же народы многы възиде на горѣ
и ѿко сѣде, пристжпиша къ нѣмоу оученици ѿго.
в. и отъверзъ оуста свои оучаше ѿ глаголь. г. бла-
жени ништи доухомъ, ѿко тѣхъ ѿсть цѣсарьствіе
небескноѿ. д. блажени плачжштии сѿ, ѿко ти оутѣ-
шѿтъ сѿ. е. блажени кротѣци, ѿко ти наслѣдѿтъ зе-
мљѿ. з. блажени алѣчжштей и жажджштей правды,
ѿко ти насытѿтъ сѿ. з. блажени милостивии, ѿко ти
помиловани бждѿтъ. и. блажени чисти срѣдѣцемъ,
ѿко ти бога оузыратъ. д. блажени съмирѿжштей, ѿко
ти сынове божи нарежтъ сѿ. і. блажени изгѣнани
правды ради, ѿко тѣхъ ѿсть цѣсарьствіе небескноѿ.
л. блажени ѿсте ѿгда поносѿтъ вамъ и ижденжтъ и ре-
жтъ всакъ зѣлъ глаголь на вы лѣжжште мене ради.
к. радуйте сѿ и веселите сѿ, ѿко мѣзда ваша многа

ІЕСТЬ НА НЕБЕСЕХЪ· ТАКО БО ИЗГНАША ПРОРОКЫ ИЖЕ БЫ-
 ША ПРѢЖДЕ ВАСЪ. ПІ. ВЫ ІЕСТЕ СОЛЬ ЗЕМЛЯНА· АШТЕ СОЛЬ
 ОБОУІАЮТЬ, ЧИМЪ ОСОЛИТЬ СЯ; НИ ВЪ ЧЕСОМЪЖЕ КРѢПИТЬ
 СЯ КЪ ТОМОУ, НЪ ИСТЫПАНА БЖДЕТЬ ВЪНЪ И ПОПИРАЮМА
 ЧЛОВѢКЪ. ДІ. ВЫ ІЕСТЕ СВѢТЪ ВСЕМОУ МИРОУ. НЕ МОЖЕТЬ
 ГРАДЪ ОУКРЫТИ СЯ ВРЪХОУ ГОРЫ СТОІА, ЕІ. НИ ВЪЖАГА-
 ЮТЬ СВѢТИЛЬНИКА И ПОСТАВЛЯЮТЬ ІЕГО ПОДЪ СПЖДОМЪ,
 НЪ НА СВѢШТЬНИЦѢ, ДА СВѢТИТЬ ВЪСКЪМЪ ИЖЕ ВЪ ХРА-
 МИНѢ СЖТЬ. СІ. ТАКО ДА ПРОСВѢТИТЬ СЯ СВѢТЪ ВАШЬ
 ПРѢДЪ ЧЛОВѢКЪ, ДА ОУЗЪРАТЬ ВАША ДОБРАЯ ДѢЛА И ПРО-
 СЛАВЛЯТЬ ОТЬЦА ВАШЕГО ИЖЕ ІЕСТЬ НА НЕБЕСЕХЪ. ЗІ. НЕ
 МЫНИТЕ ІАКО ПРИДОХЪ РАЗОРИТЬ ЗАКОНА ИЛИ ПРОРОКЪ· НЕ
 ПРИДОХЪ РАЗОРИТЬ, НЪ НАПЛАМНИТЬ. ІІ. АМИНЪ ГЛАГОЛѢЖ
 КАМЪ, ДОНЪДЕЖЕ ПРѢИДЕТЬ НЕБО И ЗЕМЛЯ, ПИСМА ІЕДИНО
 ИЛИ ІЕДИНА ЧРЪТА НЕ ПРѢИДЕТЬ ОТЪ ЗАКОНА, ДОНЪДЕЖЕ
 ВСА БЖДЖТЬ. ДІ. ИЖЕ АШТЕ ОУБО РАЗОРИТЬ ІЕДИНЪ ЗАПО-
 ВѢДИЙ СИХЪ МАЛЫНУХЪ И НАОУЧИТЬ ТАКО ЧЛОВѢКЪ, МЪНИИ
 НАРЕЧЕТЬ СЯ ВЪ ЦѢСАРСЬСТВИИ НЕБЕСЬНЪКІЕМЪ· А ИЖЕ СЪТВО-
 РИТЬ И НАОУЧИТЬ, СЪ ВЕЛИКЪ НАРЕЧЕТЬ СЯ ВЪ ЦѢСАРСЬСТВИИ
 НЕБЕСЬНЪКІЕМЪ. К. ГЛАГОЛѢЖ ВО ВАМЪ ІАКО АШТЕ НЕ ИЗБЖ-
 ДЕТЬ ПРАВДА ВАША ПАЧЕ КЪНИЖЬНИКЪ И ФАРИСЕЙ, НЕ ИМА-
 ТЕ ВЪНИТИ ВЪ ЦѢСАРСЬСТВО НЕБЕСЬНОЮ. КА. СЛЫШАСТЕ ІАКО
 РЕЧЕНО БЫСТЬ ДРЕВЪНИМЪ· НЕ ОУБИЮШИ· ИЖЕ БО АШТЕ
 ОУБИЮТЬ, ПОВИНЫНЪ ІЕСТЬ СЖДОУ. КВ. АЗЪ ЖЕ ГЛАГОЛѢЖ
 ВАМЪ ІАКО ВСАКЪ ГНѢВАЮЩІ СЯ НА БРАТА СВОІЕГО ИСПЫТИ
 ПОВИНЫНЪ ІЕСТЬ СЖДОУ· ИЖЕ БО АШТЕ РЕЧЕТЬ БРАТОУ СВОІЕ-
 МОУ РАКА, ПОВИНЫНЪ ІЕСТЬ СЪНЪМИШТОУ· ИЖЕ АШТЕ РЕ-
 ЧЕТЬ БОУИ, ПОВИНЫНЪ ІЕСТЬ ВЪ ГЕІЕНЪНЪЖ ОГНЬНЪЖИ.
 КГ. АШТЕ ОУКО ПРИНЕСЕШИ ДАРЪ ТВОЙ КЪ ОЛЪТАРІЮВИ И ТОУ

поманиши яко братъ твой имать чѣто на тѣ, кѣ. остави
 тоу даръ твой прѣдъ олтариємъ и иди прѣжде съмири
 са съ братомъ своимъ, и тѣгда пришедъ принеси даръ
 свой. кѣ. вѣди оувѣштавая са съ сжпиріємъ своимъ
 дондеже іеси на пѣти съ нимъ, да не кѣгда тѣ прѣ-
 дастъ сжпиръ сжди и сжди тѣ прѣдастъ слоузк, и въ
 тѣмьницѣ вѣврѣжетъ тѣ. кѣ. аминъ глаголюж тѣбѣ, не
 изидеши отъ тѣдѣ дондеже издаши послѣдній ко-
 драмѣтъ. кѣ. слышасте яко речено бѣстъ древннимъ не
 прѣлюбѣ сътвориши. кѣ. азъ же глаголюж вамъ яко
 всакъ вѣзрѣквѣи на женѣ съ похотнѣ оуже прѣлюбѣ
 іестъ сътворилъ съ неѣж въ срѣдци своємъ. кѣ. аште
 же око твоѣ десною съблажнѣетъ тѣ, изъми іе и
 отъврѣзи іе отъ себе: оуніе оубо ти іестъ да погѣвнѣтъ
 іединъ отъ оудѣ твоихъ а не все тѣло твоѣ вѣврѣже-
 но бѣдетъ въ геенѣнѣ. л. и аште десная твоѣ рѣка
 съблажнѣетъ тѣ, отъсѣци іж и врѣзи отъ себе: оуніе
 оубо ти іестъ да погѣвнѣтъ іединъ отъ оудѣ твоихъ а
 не все тѣло твоѣ вѣврѣжено бѣдетъ въ геенѣнѣ.
 лл. речено же бѣстъ яко иже аште поуститъ женѣ своѣ,
 да дастъ іей кѣнигы распустанѣнѣ. лл. азъ же гла-
 голѣж вамъ яко всакъ поустайи женѣ своѣ развѣ сло-
 весе блажднаго творитъ іж прѣлюбѣ дѣяти, а иже
 аште подѣвѣгѣж поиметъ прѣлюбѣ творитъ. лл. пакы
 слышасте яко речено бѣстъ древннимъ не въ лѣжж
 каѣни са, вѣздаси же господѣви каѣтвѣ твоѣ. лл. азъ
 же глаголюж вамъ не каѣти са отънѣдѣ, ни некомъ, яко
 прѣстолъ іестъ божий, лл. ни земліеж, яко подѣножнѣ
 іестъ ногоу іего, ни Иероусалимомъ, яко градъ іестъ

великааго цѣсаря, $\overline{\text{лв}}$. ни главоуж своѣѣж клѣни сѧ, яко
 не можеша власа єдиноаго вѣкла ли чрѣна сѣтворити.
 $\overline{\text{лз}}$. бжди же слово ваше ѿи ѿи, ни ни лихоѣ же сиухъ
 отъ неприязни єсть. $\overline{\text{ли}}$. слышасте яко речено бѣсть
 око за око и зѣбѣ за зѣбѣ. $\overline{\text{лр}}$. азъ же глаголюж вамъ не
 противити сѧ зѣлоу и аште та кѣто оударитъ въ
 десѣнжѣ ланитж, обрати ємоу и другжѣж. $\overline{\text{лс}}$. и хо-
 таштоуоумоу сждѣ прияти сѣ товоуж и риж твоуж вѣз-
 ати, отъпоустити ємоу и срлчицж твоуж. $\overline{\text{ла}}$. аште
 кѣто поиметь та по силѣ пѣприште єдино, иди сѣ нимъ
 двѣ. $\overline{\text{лв}}$. просаштоуоумоу оу тебе дай, и хоташтааго
 оу тебе заати не отъврати. $\overline{\text{лг}}$. слышасте яко речено
 бѣсть възлюбихи искрѣннааго своѣаго и възненавиди-
 хи врага своѣаго. $\overline{\text{лд}}$. азъ же глаголюж вамъ любите
 врагы ваша, благословите клѣнжштаа въ, добро тво-
 рите ненавидѣштинмъ васъ и молите сѧ за твораштаа
 вамъ напасти и изгонаштаа въ, $\overline{\text{ле}}$. яко да бждете
 сынове отъца вашего иже єсть на небесеухъ, яко слѣнце
 своѣ снѣетъ на зѣлы и на благы и дѣждитъ на
 правѣдны и на неправѣдны. $\overline{\text{лс}}$. аште възлюбите
 любаштаа въ, кжѣ мѣздж имате; не и мѣтарнѣ то-
 жде творать; $\overline{\text{лз}}$. и аште цѣлоуѣете друггы ваша
 тѣкъмо, чѣто лихо творите; не и мѣтарнѣ ли тако
 творать; $\overline{\text{ли}}$. бждѣте оубо въ сѣврѣшени яко отъць
 вашъ небескнѣ сѣврѣшенъ єсть.

Г Л А В Ы . 5 .

БѢНІЕМЛІТЕ МИЛОСТЫНІЖ ВАШЖ НЕ ТВОРИТИ ПРѢДЪ
 ЧЛОВѢКЪ ДА ВИДИМИ БЖДЕТЕ ИМИ . АШТЕ ЛИ ЖЕ НИ , МЪЗДЫ
 НЕ ИМАТЕ ОТЪ ОТЬЦА ВАШЕГО ИЖЕ ІЕСТЬ НА НЕБЕСЕХЪ .
 В . ІЕГДА ОУБО ТВОРИШИ МИЛОСТЫНІЖ , НЕ ВЪСТРЖБИ ПРѢДЪ
 СОБОЖ , ІАКОЖЕ ЛИЦЕМЪРИ ТВОРАТЬ ВЪ СЪНЬМИШТИХЪ И
 ВЪ СТЬГНАХЪ , ІАКО ДА ПРОСЛАВАТЬ СЯ ОТЪ ЧЛОВѢКЪ .
 АМИНЪ ГЛАГОЛѢ ВАМЪ , ІАКО НЕ ВЪСПРИИМЖТЬ МЪЗДЫ СВО-
 ІЕЯ . Г . ТЕБѢ ЖЕ ТВОРАШТОУ МИЛОСТЫНІЖ ДА НЕ ЧОУІЕТЬ
 ШОУЙЦА ТВОЯ ЧЪТО ТВОРИТЬ ДЕСЬНИЦА ТВОЯ , Д . ІАКО ДА
 БЖДЕТЬ ТИ МИЛОСТЫНИ ВЪ ТАЙНѢ . И ОТЬЦЪ ТВОЙ ВИДАЙ
 ВЪ ТАЙНѢ ТЪ ВЪЗДАСТЬ ТЕБѢ ІВѢ . Е . И ІЕГДА МОЛИШИ
 СЯ , НЕ БЖДИ ІАКО ЛИЦЕМЪРИ , ІАКО ЛЮБАТЬ НА СЪНЬМИ-
 ШТИХЪ И НА СТЬГНАХЪ И НА РАСПЖТНИХЪ СТОІАШТЕ МО-
 ЛИТИ СЯ , ДА ІВАТЬ СЯ ЧЛОВѢКОМЪ . АМИНЪ ГЛАГОЛѢ
 ВАМЪ , ІАКО НЕ ВЪСПРИИМЖТЬ МЪЗДЫ СВОІЕЯ . З . ТЫ ЖЕ
 ІЕГДА МОЛИШИ СЯ , ВЪЛѢЗИ ВЪ КЛѢТЬ СВОЖ И ЗАТВОРИ
 ДВѢРИ СВОЯ И ПОМОЛИ СЯ ОТЬЦОУ ТВОІЕМОУ ВЪ ТАЙНѢ .
 И ОТЬЦЪ ТВОЙ ВИДАЙ ВЪ ТАЙНѢ ВЪЗДАСТЬ ТЕБѢ ІВѢ .
 І . МОЛАШТЕ ЖЕ СЯ НЕ ЛИХО ГЛАГОЛИТЕ ІАКО ІАЗЫЧЬНИЦИ .
 МЪНАТЬ БО СЯ ІАКО ВЪ МЪНОЗѢ ГЛАГОЛАНИИ СВОІЕМЪ ОУСЛЫ-
 ШАНИ БЖДЖТЬ . ІІ . НЕ ОУБО ОУПОДОКИТЕ СЯ ИМЪ . ВЪСТЬ
 БО ОТЬЦЪ ВАШЪ НХЪЖЕ ТРѢББОУІЕТЕ ПРѢЖДЕ ВАМЪ ПРОСИТИ
 ОУ НЕГО . ІД . ТАКО ОУБО МОЛИТЕ СЯ ВЪ . ОТЬЧЕ НАШЪ ИЖЕ
 ІЕСИ НА НЕБЕСЕХЪ , ДА СВАТИТЬ СЯ ИМА ТВОЕ , ІЕ . ДА
 ПРИДЕТЬ ЦѢСАРЬСТВОІЕ ТВОЕ , ДА БЖДЕТЬ ВОЛЯ ТВОЯ ІАКО
 НА НЕБЕСИ И НА ЗЕМЛИ . ІІІ . ХЛѢБЪ НАШЪ НАСЖИТЪНЪИ

ДАЖДЪ НАМЪ ДНЬСЬ, ВІ. И ОСТАВИ НАМЪ ДЛЪГЫ НАША
 ЯКОЖЕ И МЫ ОСТАВЛЯЕМЪ ДЛЪЖНИКОМЪ НАШИМЪ, ГІ. И
 НЕ ВЪВЕДИ НАСЪ ВЪ ИСКОУШЕНИЕ, НЪ ИЗБАВИ НАСЪ ОТЪ
 ЛЖАВАГА, ЯКО ТВОЕ ЮСТЬ ЦЪСАРСТВО И СИЛА И СЛАВА ВЪ
 ВЪКЪ АМИНЪ. ДІ. АШТЕ БО ОТЪПОУСТАЕТЕ ЧЛОВЪКОМЪ
 СЪГРЪШЕНИЯ НХЪ, ОТЪПОУСТИТЬ И ВАМЪ ОТЬЦЬ ВАШЬ НЕ-
 ВЕСНЪЙ. ЕІ. АШТЕ ЛИ ЖЕ НЕ ОТЪПОУСТАЕТЕ ЧЛОВЪКОМЪ
 СЪГРЪШЕНИИ НХЪ, НИ ОТЬЦЬ ВАШЬ ОТЪПОУСТИТЬ ВАМЪ
 СЪГРЪШЕНИИ ВАШИХЪ. ЗІ. ЮГДА ЖЕ ПОСТИТЕ СЯ, НЕ БЖДЪТЕ
 ЯКО ОУПОКРИТИ СЪТЪНИ. ПРОСМРАЖДАЖЪ БО ЛИЦА СВОЯ, ЯКО
 ДА ЯВАТЬ СЯ ЧЛОВЪКОМЪ ПОСТАШТЕ СЯ. АМИНЪ ГЛАГОЛЕЖ
 ВАМЪ, ЯКО НЕ ВЪСПРИМАЖЪ МЪЗДЫ СВОЕЯ. ЗІ. ТЫ ЖЕ
 ПОСТА СЯ ПОМАЖИ ГЛАВЪ ТВОЕЖ И ЛИЦЕ ТВОЕ ОУМЪЙ,
НІ. ЯКО ДА НЕ ЯВИШИ СЯ ЧЛОВЪКОМЪ ПОСТА СЯ, НЪ ОТЬ-
 ЦОУ ТВОЕМОУ ИЖЕ ЮСТЬ ВЪ ТАИНЪКЪ И ОТЬЦЬ ТВОИ ВИДАИ
 ВЪ ТАИНЪКЪ ВЪЗДАСТЬ ТЕБЪ ЯВЪКЪ. ДИ. НЕ СЪКРЫВАЙТЕ СЕБЪ
 СЪКРОВИШЪ НА ЗЕМЛИ, ИДЕЖЕ ЧРЪВЪ И ТЪЛЪ ТЪЛНТЬ, И
 ИДЕЖЕ ТАТНІЕ ПОДЪКОПАВАЖЪ И КРАДЖЪ. К. СЪКРЫВАЙТЕ
 ЖЕ СЕБЪ СЪКРОВИШТЕ НА НЕБЕСИ, ИДЕЖЕ НИ ЧРЪВЪ НИ ТЪЛЪ
 ТЪЛНТЬ, И ИДЕЖЕ ТАТНІЕ НЕ ПОДЪКОПАВАЖЪ НИ КРАДЖЪ.
КА. ИДЕЖЕ БО ЮСТЬ СЪКРОВИШТЕ ВАШЕ, ТОУ БЖДЕТЬ И
 СРЪДЪЦЕ ВАШЕ. КВ. СВЪТІЛЬНИКЪ ТЪКЛОУ ЮСТЬ ОКО. АШТЕ
 ОУБО БЖДЕТЬ ОКО ТВОЕ ПРОСТО, ВСЕ ТЪКЛО ТВОЕ СВЪТЛО
 БЖДЕТЬ. КГ. АШТЕ ЛИ ЖЕ ОКО ТВОЕ ЛЖАВО БЖДЕТЬ, ВСЕ
 ТЪКЛО ТВОЕ ТЪМНО БЖДЕТЬ. АШТЕ ОУБО СВЪТЪ ИЖЕ ВЪ
 ТЕБЪ ТЪМА ЮСТЬ, ТО ТЪМА КОЛЪМИ. КД. НИКЪТОЖЕ МО-
 ЖЕТЪ ДВЪМА ГОСПОДИНОМА РАБОТАТИ. ЛЮБО ЮДИНОГО
 ВЪЗНАВИДИТЬ А ДРОУГАГО ВЪЗЛЮБИТЬ, ЛИ ЮДИНОГО
 ДРЪЖИТЬ СЯ А О ДРОУЗЪКІЕМЪ НЕРОДИТИ НАЧЪНЕТЪ. НЕ МО-

жете богу работати и мамонѣ. **кѣ.** сего ради глаголюхъ
 вамъ, не пѣцѣте са доушею вашею чѣто есте и чѣто
 пиете, ни тѣломъ вашимъ въ чѣто облѣчете са. не доу-
 ша ли болши естъ пища, и тѣло одежда; **кѵ.** въ-
 зрите на пѣтица небесныя, яко не сѣжтъ ни жнѣтъ
 ни събиражтъ въ житнищѣ, и отѣцъ вашъ небесный
 питѣеть я. не въ ли паче ихъ лоучше есте; **кѵ.** кто
 же отъ васъ пекты са можетъ приложити тѣлеси своему
 лакътъ единъ; **кѵ.** и о одежди чѣто са печете; съмо-
 трите кринъ сельныхъ, како растжтъ. не троуждажтъ
 са ни праджтъ. **кѵ.** глаголюхъ же вамъ яко ни Соломонъ
 въ всей славѣ своей облѣче са яко единъ отъ сихъ.
л. аште же сѣно сельное дньскъ сжстие а оутрѣ въ
 пшть въмѣтаемо когъ одѣеть тако, коьли паче
 васъ, маловѣри; **ла.** не пѣцѣте са оубо глаголюште
 чѣто имъ или чѣто пиемъ или чимъ одеждемъ са;
лв. всѣхъ во сихъ языци иштжтъ. вѣсть во отѣцъ
 вашъ небесный яко трѣвоуете сихъ всѣхъ. **лг.** ишта-
 те же прѣвѣе царьствия божия и правды его, и си
 вса приложатъ са вамъ. **лд.** не пѣцѣте са оубо на
 оутрѣ. ибо оутрѣ днь попечеть са о своихъ. док-
 лѣтъ дни зѣлоба свои.

Г Л Я Б Я. З.

Не сждите, да не сждими вждете. в. имже бо
 сждомъ сждите сждитъ са вамъ, и въ нѣже мѣрж мѣ-
 рите възмѣритъ са вамъ. г. чѣто же видиши сжчѣць
 нже ѣсть въ очеси брата твоѣго, а брѣвна ѣже ѣсть
 въ очеси твоѣмъ не чоуѣши; д. или како речеши братоу
 твоѣмоу? остави изъмж сжчѣць изъ очесе твоѣго; и се
 брѣвно въ оцѣ твоѣмъ. е. лицемѣре, изми прѣвѣѣ
 брѣвно изъ очесе твоѣго, и тѣгда оузриши изати
 сжчѣць изъ очесе брата твоѣго. з. не дадите сватааго
 пѣсомъ, ни поврѣзѣте вискрѣ вашихъ прѣдѣ сви-
 нми, да не попержѣтѣ нхъ ногами своими и вращѣше са
 растрѣгнѣтъ въ. з. просите, и дасть са вамъ. ишта-
 те, и обратѣте. тѣцѣте, и отѣврѣзетъ са вамъ.
 н. всакъ бо просаи приѣмаѣтъ, и иштаи обрѣтаѣтъ,
 и тѣкжштооумоу отѣврѣзетъ са. д. или кѣто ѣсть отъ
 касъ чловѣкъ, ѣгоже аште въспроситъ сынъ ѣго хлѣ-
 ба, ѣда камень подасть ѣмоу; г. или аште рыбы въс-
 проситъ, ѣда змиѣ подасть ѣмоу; дг. аште оубо
 въ ажкави сжште вѣсте даинниа блага даати чадомъ
 вашимъ, кольми паче отѣцъ вашъ нже ѣсть на небесехъ
 дасть блага просаштинмъ оу нѣго. вг. вса оубо ѣлика
 аште хоштете да творѣтъ вамъ чловѣци, тако и въ
 творите имъ. се бо ѣсть законъ и пророци. гг. вѣни-
 дѣте жѣкъыми враты, ѣко пространа врата и широкъ
 пжтъ въводаи въ пагоубѣж, и мѣнози сжтъ въхода-
 штей имъ. дг. чѣто жѣкъа врата и тѣкънѣ пжтъ въводаи

въ животъ , и мало ихъ ѣсть иже и обрѣтають .
 еі . вънемлите же отъ лъжепророкъ , иже приходать къ
 вамъ въ одеждахъ овчачихъ , вънхтръ же сѣтъ влъци
 хыштьници . сі . отъ плодъ ихъ познаете ѿ . ѿда обѣ-
 ѣмлятъ отъ тръниа гроздиѣ или отъ влъчьць смо-
 къви ; зі . тако и всако дрѣво плодъ добръ тво-
 ритъ , а зъло дрѣво плодъ зълы творитъ . ні . не можеть
 дрѣво добро плодъ зълы творити , ни дрѣво зъло плодъ
 добръ творити . ді . всако оубо дрѣво не твораштеѣ
 плода добра посѣкають сѧ и въ огнь вѣмѣтають сѧ .
 к . тѣмъже оубо отъ плодъ ихъ познаете ѿ . ка . не
 всакъ глаголай ми господи господи вѣнидетъ въ цѣ-
 сарство небесноѣ , нѣ твораи волиж отьца моего иже
 ѣсть на небесехъ . кв . мнози рекуть ми въ тѣ днь
 господи , господи , не твоимъ ли именемъ пророчество-
 вахомъ , не твоимъ ли именемъ бѣсы изгонихомъ и тво-
 имъ именемъ силы мнोगы сѣтворихомъ ; кг . и тѣгда
 исповѣмъ имъ ѿко николиже знахъ васъ . отидѣте отъ
 мене дѣлающеи безаконнѣ . кд . всакъ оубо иже слы-
 шить словеса моя сѧ и творить ѧ , оуподобля и мжжоу
 мждроу , иже създа храминж своѣж на камени . ке . и
 съниде дѣждь и придоша рѣкы и дѣхнжша вѣтри и
 нападоша на храминж тж , и не паде сѧ основана во бѣ
 на камени . кз . и всакъ слышай словеса моя сѧ и не
 твора ихъ оуподобитъ сѧ мжжоу боую , иже създа хра-
 минж своѣж на пѣсьцѣ . кз . и съниде дѣждь и придоша
 рѣкы и дѣхнжша вѣтри и опрѣша сѧ въ храминж тж ,
 и паде сѧ , и бѣ падениѣ ѿѧ велиѣ . ки . и вьсть ѿгда
 съконьча Исоусъ словеса сѧ , двлшахъ сѧ народи о

оучении его. кд. вѣ бо оуча яхъ яко власть имъ, и не
яко кѣнижъкици ихъ.

Г Л Я В Я . ѿ .

Въшѣдъшоу же ѿмоу съ горы, въ слѣдъ его
идоша народи мнози. в. и се проказенъ пристѣплъ
кланнаше са ѿмоу глаголю: господи, аште хоштеши,
можеша ма очистити. г. и простѣрь ржкж коснж са
ѿмоу Исоусъ глаголю: хоштж, очисти са. и авнѣ очи-
сти са проказа его. д. и рече ѿмоу Исоусъ: виждь ни-
комуже не повѣждь, нъ шѣдъ покажи са иереови, и
принеси даръ иже повелѣ Мойсй, въ свѣдѣннѣ имъ.
е. въшѣдъшоу же ѿмоу въ Каперънаоумъ, пристѣпи къ
ниемоу сътъникъ, мола са ѿмоу з. и глаголю: госпо-
ди, отрокъ мой лежитъ въ домоу ославленъ, лютѣ
страждъ. з. и глагола ѿмоу Исоусъ: азъ пришѣдъ исцѣ-
лѣ и. и. и отъвѣштавъ сътъникъ рече: господи, нѣсмь
достойнъ да подъ кровъ мой вънидеши: нъ тѣкъмо
ръци слово, и исцѣлѣютъ отрокъ мой. д. ибо азъ
чловѣкъ ѿсмь подъ владыкоуж, имъ подъ собою
войны, и глаголю сѣмоу: иди, и идеть, и дроугоуоу-
моу: прииди, и приидеть, и рабоу моѿмоу: сътвори
се, и сътворитъ. і. слышавъ же Исоусъ дивн са и
рече градъштннмъ по ниѣмъ: аминъ глаголю вамъ,
ни въ Израили толикы вѣрѣ обрѣтоухъ. аг. глаголю же
вамъ яко мнози отъ вѣстокъ и западъ приидуть и

вѣзлагхть съ Явраимомъ и Исаакомъ и Ишковомъ въ
 цѣсарствин небеснѣиель. вѣ. а сынове цѣсарствини
 изгнани вѣдхть въ тѣмъ кромѣшнѣиѣжъ. тоу вѣдетъ
 плачь и скръжьтъ зѣвомъ. гѣ. и рече Исоусъ сътъни-
 коу. иди, и якоже вѣрова вѣди тебѣ. и нецѣлкѣ отрокъ
 ѣго въ тѣ часѣ. и вѣзвращъ сѣ сътъникъ въ домъ
 свой въ тѣ часѣ обрѣте и сѣдрава. дѣ. и пришѣдъ Исоусъ
 въ домъ Петровъ видѣ тѣштѣ ѣго лежаштѣ и огнемъ
 жегомъ. еѣ. и прикоснѣ сѣ рѣцѣ ѣемъ, и остави ѣж огонь,
 и вѣста, и слоужааше ѣмоу. еѣ. поздѣ же бѣвѣшоу
 приведоша ѣмоу вѣксны многы, и изгнѣ доухы
 словомъ и вѣсѣ неджжнныи нецѣкли, зѣ. яко да съвѣ-
 деть сѣ реченою пророкомъ Исаниемъ глаголѣштѣмъ. тѣ
 неджгы наша вѣсприятъ и волѣзни понесе. иѣ. оу-
 зрѣвѣ же Исоусъ многы народы обрѣстѣ себе повелѣ
 нти на онѣ полѣ. дѣ. и пристѣплѣ ѣдинѣ кѣнигѣчнй
 рече ѣмоу. оучителю, идѣ по тебѣ ѣможе колнѣдо иде-
 ши. кѣ. и глагола ѣмоу Исоусъ. аиси ѣзвинны имѣтъ и
 пѣтица небеснныи гнѣзда, а сынѣ чловѣчскыи не
 имать кѣде главы подѣклонити. ка. другѣи же отъ
 оученикѣ ѣмоу рече къ ѣмоу. господи повели ми прѣжде
 нти и погрети отѣца моѣго. кѣ. Исоусъ же глагола ѣмоу.
 гради по мѣнѣ, и остави мрѣтвныи погрети своѣ мрѣ-
 твѣца. кѣ. и вѣлѣзѣшоу ѣмоу въ корабль, по ѣемъ и-
 доша оученици ѣго. кѣ. и се трѣсѣ великѣ быстѣ въ мо-
 ри, яко покрѣвати сѣ кораблю вѣлнами. тѣ же съпааше.
 кѣ. и пришѣдѣше оученици ѣго вѣзбоудиша и глаголѣ-
 ште. господи, съпаси ны, погрѣваемъ. кѣ. и глагола
 намъ. чѣто страшливи ѣсте, маловѣри; тѣгда вѣставъ

запрѣти вѣтроу и морю, и вѣсть тишина велика.
 кз. чловѣци же чюднша сѧ глаголюшѣ: кто съ ѣсть,
 яко вѣтри и моріе послушашѣтѣ ѣго; ки. пришѣдъшоу
 ѣмоу на онѣ полѣ въ странѣ герѣгесиньскѣ, сѣрѣтоста
 и два вѣсна отѣ гробѣ исхощашѣ, люта зѣло, яко не
 мошти никомоу же минѣти пѣтемѣ тѣмѣ. кд. и се възъпи-
 ста глаголюшѣ: что ѣсть нама и тебѣ, Іисусе, сыне
 божий; пришѣлъ ѣси сѣмо прѣжде врѣмене мѣжитѣ
 насѣ. л. вѣ же далече отѣ нѣю стадо свиннѣ мѣного
 пасомо. га. вѣси же молашѣ и глаголюшѣ: аште изго-
 ниши нѣ, повели намѣ нѣи вѣ стадо свинное. лв. и рече
 имѣ: идѣте. они же ишѣдъше идошѣ въ стадо свинное.
 и се двіе оустрѣми сѧ стадо вѣсе по вѣргоу въ моріе, и
 оупошѣ въ водахѣ. лг. пасѣштей же вѣжашѣ, и
 шѣдъше вѣ градѣ възвѣстишѣ вѣса, и о вѣсноую.
 лд. и се вѣсь градѣ изиде противѣ Іисусови, и видѣвѣ-
 ше и молишѣ да бѣ прѣшѣлъ отѣ прѣдѣлъ ихѣ.

Г Л Я В Я. д.

И възѣзѣ въ корабль прѣиде, и прииде вѣ свой
 градѣ. в. и се принесшѣ ѣмоу ослабленѣ жилами на
 одрѣ лежашѣ. и видѣвѣ Іисусѣ вѣрѣ ихѣ рече: осла-
 бліенуюоумоу: дрѣзай, чадо, отѣпоушташѣ сѧ грѣш-
 твои. г. и се ѣтери отѣ кѣнижѣникѣ рекошѣ вѣ сѣвѣ-
 сѣ хоульствоуѣтѣ. д. и видѣвѣ Іисусѣ помѣшленнѣ
 ихѣ рече: вѣскѣжѣ мѣслитѣ вѣи зѣло вѣ срѣдѣцихѣ

вашихъ; **ѳ.** чьто бо ѳсть оудовѣіе, рѣшти ослабленоу-
 оумоу отъпоуштають сѧ грѣси твои, или рѣшти вѣста-
 ни и ходи; **ѱ.** нѣ да оувѣсте яко власть имать сынъ
 чловѣчь на земли отъпоуштати грѣхы, тѣгда глагола
 ослабленоуоумоу вѣстани и възьми одръ твой, и иди
 къ домоу твой. **ѳ.** и вѣставъ иде къ домоу свой. **ѿ.** ви-
 дѣвъше же народи чюднша сѧ и прославиша бога давъ-
 шааго власть такъ чловѣкомъ. **ѿ.** и прѣходѧ Исоусъ отъ
 тждоу видѣ чловѣка на мѣтѣници сѣдашта, именовъ
 Матѣдеи, и глагола ѳмоу по мѣнѣ гради. и вѣставъ по
 нѣмъ иде. **ѿ.** и бысть ѳмоу възлежаштоу къ домоу, и се
 мѣнози грѣшники и мѣтариѣ пришедъше възлежаахъ
 съ Исоусомъ и съ оученикы ѳго. **лѳ.** и видѣвъше фари-
 сен глаголаахъ оученикомъ ѳго по чьто съ мѣтари и съ грѣ-
 шникы ѳсть оучитель вашъ; **лѳ.** Исоусъ же рече имъ
 не трѣбоуютъ сѣдравии врача, нѣ болаштей. **лѳ.** шѣдъше
 наоучите сѧ чьто ѳсть милостыни хоштѧ а не жрѣ-
 твѣ. не придохъ призвать правѣдникъ, нѣ грѣш-
 никъ, на покаианіе. **лѳ.** тѣгда пристѣпиша къ нѣмоу
 оученици Иоанови глаголюште по чьто мѣ и фари-
 сен постимъ сѧ мѣного, а оученици твои не постятъ сѧ;
лѳ. и рече имъ Исоусъ ѳеда могутъ сынове брачѣнии
 плакати сѧ донѣдеже съ ними ѳсть женихъ; приидѣтъ
 же дѣннѣ ѳгда отиметь сѧ женихъ отъ нихъ, и
 тѣгда постятъ сѧ. **лѳ.** никѣтоже бо не приставляють
 приставленіи плата невѣліена ризѣ ветъскъ: възьметъ
 бо коньчинѧ своѧ отъ ризы, и больши дыра вѣдетъ.
лѳ. ни вѣливають вина нова къ мѣхы ветъхы: аште ли
 же ни, то просадѣтъ сѧ мѣси, и вино пролѣіеть сѧ и

мѣси погыбнѣтъ: нѣ вино ново въ мѣхѣхъ новѣхъ вѣли-
 вають, и обоѣ съблюдетъ сѧ. **нѣ.** сице ѿмоу глаголю-
 штоу къ нимѣ, се къназь нѣкый вѣшьдѣ кланяаше сѧ
 ѿмоу, глаголюа яко дѣшти моя нѣнѣ оумрѣтъ: нѣ
 пришѣдѣ възложи на нѣ рѣжж твоѣ, и оживеть. **дѣ.** и
 вѣставѣ Исоусѣ по нѣмѣ идѣаше, и оученици ѿго.
кѣ. и се жена кръвоточива дѣкѣ на десѣте лѣтѣхъ имѣшти
 пристѣпавши сѣ зади прикоснѣ сѧ вѣскрили ризы ѿго:
кѧ. глаголааше ко вѣ сѣвѣ: аште тѣкъмо прикоснѣ сѧ
 ризѣ ѿго, съпасена бѣдѣ. **кѧ.** Исоусѣ же обрашѣ сѧ и
 видѣвѣ ѿ рече: дрѣзай, дѣшти, вѣра твоѧ съпасе тѧ.
 и съпасена бѣсть жена отѣ часа того. **кѧ.** и пришѣдѣ
 Исоусѣ въ домѣ кънажь и видѣвѣ сопыца и народѣ
 мѣвѣашѣ глагола имѣ: **кѧ.** отидѣте: не оумрѣ ко дѣ-
 вица, нѣ съпитѣ. и рѣгладѣ сѧ ѿмоу. **кѣ.** ѿгда же
 изгнѧнѣ вѣсть народѣ, вѣшьдѣ ѧтѣ ѿ за рѣжж, и
 вѣста дѣвица. **кѧ.** и изиде вѣсть си по вѣсей земли той.
кѧ. и прѣходѣштоу отѣ тѣдоу Исоусѣ по нѣмѣ идѣста
 два слѣпѣца зовѣшта и глаголюшта: помилуй на, сыноу
 Давыдовѣ. **кѧ.** пришѣдѣшоу же ѿмоу въ домѣ пристѣ-
 пѣста къ нѣмоу слѣпѣца, и глагола има Исоусѣ: вѣроуѣ-
 та ли яко могѣ се сътворити; глаголаста ѿмоу: ѿей го-
 споди. **кѧ.** тѣгда прикоснѣ сѧ очесоу има глаголюа: по вѣ-
 рѣ вѣлю бѣди вама. **лѣ.** и отѣврѣзоста сѧ очи има, и за-
 прѣкти има Исоусѣ глаголюа: блюдѣта, да никѣтоже не оу-
 вѣсть. **лѣ.** она же ишьдѣша прославиета и по вѣсей земли
 той. **лѣ.** тѣма же исходѣштема, се привѣдѣша къ нѣмоу
 чловѣкѣ нѣмѣ вѣснѣкѣ. **лѣ.** и изгнѧноу вѣсоу проглагола
 нѣмѣхъ. и дивнѣ сѧ народи глаголюште: николиже ѧви

сѧ тако въ Израили. $\overline{\text{лд}}$. а фарисеи глаголаахъ: о кѣнази
 вѣсѧ изгонити вѣсѧ. $\overline{\text{лє}}$. и прохощааше Иисусъ градѣ
 всѧ и всѧ, оучѧ на събориштихъ ихъ и проповѣдаа
 евангеліе цѣсарьствіа и исцѣлѧ всѧкъ недѣгъ и всѧ-
 кж ѡзж въ людехъ. $\overline{\text{лс}}$. видѣвъ же народѣ милосрѣдо-
 ва о нихъ, ѡкоже вѣахъ съмѧтени и поврѣжени ѡко
 овца не имѧшта пастыря. $\overline{\text{лз}}$. тѣгда глагола оучени-
 комъ своимъ: жатва оубо мѣнога, а дѣлатель мало.
 ли. молите сѧ оубо господиноу жатвѣ, ѡко да изведеть
 дѣлательѧ на жатвѣ своѣ.

Г Л Я В Я. гл.

И призвавъ оба на десѧте оученика своя, дастъ
 имъ власть на доусѣхъ нечистыхъ, да изгонѧтъ ѡ,
 и исцѣлѧтъ всѧкъ недѣгъ и всѧкъ болѣзнь. $\overline{\text{в}}$. обѣма
 же на десѧте апостолома имена сѧтъ си. прѣвѣый Си-
 монъ иже нарицаеть сѧ Петръ и Андрей братъ ѡго,
 и Иаковъ Зеведеовъ и Иоанъ братъ ѡго, $\overline{\text{г}}$. Филипъ и
 Барѣдоломей, $\overline{\text{д}}$. $\overline{\text{т}}$ ома и Матѣдей мытарь, Иаковъ Ялъ-
 феевъ и Левей нареченый $\overline{\text{т}}$ адей, $\overline{\text{д}}$. Симонъ канани-
 тинъ и Июда искаріотскый иже и прѣдастъ и. $\overline{\text{є}}$. сѧ
 оба на десѧте посѣла Иисусъ заповѣдавъ имъ, глагола
 на пѧть ѡзыкѣ не идѣте, и въ градъ самарейскъ не
 вънидѣте, $\overline{\text{с}}$. идѣте же паче къ овцамъ погыбѣши-
 имъ домоу израилѣва. $\overline{\text{з}}$. ходѧште же проповѣдайте,
 глаголюште ѡко приближи сѧ цѣсарьствіе небескноѣ.

и. болаштаѣа цѣлѣте, мрътвѣнѣа въскрѣшайте, прока-
 женѣа очиштайте, вѣсы изгоните. тоуниѣ принасте,
 тоуниѣ же дадите. ѡ. не сътажите злата ни сребра ни
 мѣди при поаскѣхъ вашихъ, і. ни пирѣ на пѣти ни
 двою ризоу ни сапогъ ни жызлѣ. достоинѣ бо ѣсть дѣ-
 латель пишта своѣа. лѣ. въ нѣже колиждо градъ ли
 въскъ вънидете, испытайте кѣто въ ниѣмъ достоинѣ ѣсть,
 и тоу прѣждѣте донѣдеже изидете. вѣ. въходаште
 же къ домѣ цѣлоуйте и. гѣ. и аште оубо бждеть домѣ
 достоинѣ, придеть мирѣ вашъ на нѣ аште ли же не бж-
 деть достоинѣ, мирѣ вашъ къ вамѣ възвратитъ сѣ.
 дѣ. и нже колиждо не приметъ васѣ ни послоуша-
 ютъ словесѣ вашихъ, исходаште изъ домоу ли изъ
 града того откѣрѣскѣ прахѣ отъ ногъ вашихъ.
 еѣ. аминѣ глаголѣж вамѣ, отѣрадѣнѣкѣ бждеть зѣман
 содомѣстѣи и гоморѣстѣи въ дѣнь сждѣнѣи нѣже гра-
 доу томоу. зѣ. се азъ сълѣж въ тако овѣца по срдѣкѣ
 влѣкѣ бждѣте мждри яко змиѣа и цѣли яко голѣбѣиѣ.
 зѣ. вънѣмалѣте же отѣ чловѣкѣ. прѣдадатъ во въ на
 съборѣ, и на събориштихъ своихъ оубнижѣтъ въ. иѣ. и
 прѣдѣ владѣкѣ же и цѣсарѣа ведени бждете мене ради,
 въ съвѣдѣниѣ имѣ и ѣзыкомѣ. дѣ. ѣгда же прѣдажѣтъ
 въ, не пѣцѣте сѣ како или чѣто имате глаголати. дастъ
 бо сѣ вамѣ въ тѣ часѣ чѣто глаголетѣ. к. не въ бо ѣсте
 глаголѣштей, нѣ доухѣ отѣца вашего глаголай въ васѣ.
 ка. прѣдастъ же братѣ брата на смръть, и отѣць чѣдо,
 и въстанжѣтъ чѣда на родитѣлѣа и оубнижѣтъ ѣа. кв. и бж-
 дете ненавидими въскли имене моего ради. прѣтрѣпѣ-
 вѣи же до конѣца съпасенѣ бждеть. кг. ѣгда же гонѣтъ

вѣ въ градѣ семь, вѣгайте въ друугый. аминѣ глаголю
 вамъ, не имате съконъчати градъ израилевъ дондеже
 сынъ чловѣчскый придетъ. кд. нѣсть оученикъ надъ
 оучителемъ, ни рабъ надъ господиномъ своимъ. ке. довѣ-
 ляеть оученикоу да вѣдетъ яко оучитель, и ракоу да вѣдетъ
 яко господинъ его. аште господина домоу вельзевоула
 нарекоша, кольми паче домашняма его. кс. не оубой-
 те са оубо ихъ: ничтоже бо есть покръвено еже не
 отъкръвено вѣдетъ, и тайно еже не оувѣдѣно вѣдетъ.
кз. еже глаголю вамъ въ тѣмѣ, рѣцѣте въ свѣтѣ, и
 еже въ оухо слышасте, проповѣдите на кровѣхъ.
ки. и не оубойте са отъ оубивающтихъ тѣло, а доу-
 ша не могжштихъ оубити: оубойте же са паче могж-
 штаго доушж и тѣло погоубити въ геенѣнк. кд. не
 двѣ ли пѣтици на дѣсарни вѣнимѣ есте; и ниєдна-
 же отъ нею не падеть на земли безъ отъца вашего.
л. ваши же власи главѣ вси иштѣтени сѣтъ. ла. не
 оубойте са оубо: мнѣозѣхъ пѣтиць лоучше есте вы.
лв. всакъ оубо иже исповѣсть ма прѣдъ чловѣкы,
 исповѣмъ и азъ прѣдъ отъцемъ моимъ иже есть на
 небесехъ: лг. а иже отъверъжетъ са мене прѣдъ чло-
 вѣкы, отъверъгж са его и азъ прѣдъ отъцемъ моимъ
 иже есть на небесехъ. лд. не мнѣните яко придохъ
 вѣврѣшти миръ на землѣ: не придохъ вѣврѣшти
 мира, нѣ мѣчь. ле. придохъ бо разлжитъ чловѣка
 на отъца своего, и дѣштеръ на матеръ свою, и невѣ-
 стж на свекрѣвь свою, лз. и врази чловѣкоу домашнни
 его. лз. иже любитъ отъца или матере паче мене нѣсть
 мене достоинъ, и иже любитъ сынъ или дѣштере паче

мене нѣсть мене достоинъ, ли. и иже не приметъ
крѣста своего и въ сѣдѣ мене идетъ, нѣсть мене до-
стоинъ. лд. обрѣтый доушж своѣж погоубить ѡж, а иже
погоубить доушж своѣж мене ради обраштитъ ѡж. м. иже
вѣхъ приѣмляеть мене приѣмляеть, и иже приѣмляеть ма
приѣмляеть посѣлавъшаго ма. ма. приѣмляй пророка
въ има пророче мѣздѣ пророчѣ приметъ, и приѣмляй
правдѣника въ има правдѣниче мѣздѣ правдѣничѣ
приметъ. мв. и иже колиждо напоитъ іединого отъ
малыныхъ сихъ чашж студенѣхъ воды тѣкъмо въ има
оученика, аминъ глаголюж вамъ, не погоубить мѣзды
своеѣхъ.

Г Л Я В Я. аі.

И бысть іегда съврѣши Іисусъ заповѣдаѣ обѣма
на десѣте оученикома своимъ, прѣиде отъ тѣдоу оучитъ
и проповѣдатъ въ градѣхъ ихъ. в. Иоанъ же слышавъ
въ жилишти дѣла Христова, посѣлавъ два отъ оуче-
никъ своихъ г. рече іемоу ты ли іеси градъый, или
иногѣ чаѣмъ; д. и отъвѣштавъ Іисусъ рече има
шѣдѣша повѣдита Иоанѣхъ іаже слышита и видита.
е. слѣпи прозирають, хроми ходять, прокажени очи-
штають сѣ и глагуси слышють, мрѣтви вѣстають и
ништи благовѣстоуютъ, з. и блаженъ іестъ иже аште
не съблзнитъ сѣ о мѣнѣ. з. тѣма же исходаштема
начать Іисусъ глаголати народомъ о Иоанѣ: чѣсо ви-
дѣтъ изидосте къ поустыниж; трѣсти ли вѣтромъ ко-

а ꙗвляемъ; и. нъ чьсо изидосте видѣтъ; чловѣка ли
 въ макъкъкъ ризѣ облачѣна; се иже макъкъкаѣ носатъ въ
 домоухъ цѣсарюхъ сжтъ. ѡ. нъ чьсо изидосте видѣтъ;
 пророка ли; ѡей глаголюж вамъ, и лише пророка. і. съ бо
 ѡестъ о нѣмъже ѡестъ писано: се азъ посылаю анѣгелъ
 мой прѣдъ лицемъ твоимъ, и оуготовитъ пѣтъ твой
 прѣдъ тобою. іі. аминъ глаголюж вамъ, не вѣста въ
 рожденныхъ женами колій Иоана крѣстителя: мѣний
 же въ цѣсарьствини небеснѣкѣмъ колій ѡестъ ѡго. ііі. отъ
 дѣний же Иоана крѣстителя до селѣ цѣсарьствинѣ небес-
 сноюѣ иждитъ сѣ, и иждѣнници вѣсхыштаюжтъ ѡе.
 ііі. вси бо пророци и законъ до Иоана прорекша, ііі. и
 аште хоштете прияти, тѣ ѡестъ Илия хотѣй принти.
 ііі. имѣяй оуши слышати да слышитъ. ііі. комоу оупо-
 доблюж родъ съ; подобныѣ ѡестъ дѣтиштемъ сѣдаштин-
 имъ на трѣжиштинѣхъ, и вѣзглашаюштинимъ другомъ
 своимъ ііі. и глаголюштинимъ: писахомъ вамъ, и не
 пласасте: плакахомъ вамъ, и не рыдасте. ііі. прииде
 бо Иоанъ ни ѡды ни пива, и глаголюжтъ: вѣкъ имать:
 ііі. прииде сынъ чловѣкъскый ѡды и пива, и глаго-
 люжтъ: се чловѣкъ ѡдыца и винопийца, мѣтарѣемъ другомъ
 и грѣшникомъ. и оправди сѣ прѣмудрость отъ чѣдъ
 своихъ. ііі. тѣгда начатъ Исоусъ поносити грады въ
 нихъже бѣша мѣножайшаѣ силы ѡго, за нѣ не пока-
 яша сѣ. ііі. горѣ тѣвѣ Хоразинѣ, горѣ тѣвѣ Бидѣсан-
 до, ѡко аште въ Түрѣ и Сидонѣ бѣша бѣлы силы
 бѣвѣшаѣ въ васъ, древалѣ оубо въ вѣктишти и пепелѣ
 показали сѣ бѣша. ііі. обаче глаголюж вамъ, Түроу и
 Сидоноу отъраднѣкѣ вѣдетъ въ дѣнь сѣдѣный неже

вамъ. кѢ. и ты Капернаоуме, възнесый са до небесе,
 до ада сънидеши, за не аште въ Содомѣхъ быша
 былы силы бывшымъ въ тебѣ, прѣвѣли оубо быша
 до дньшнѣшаго днѣ. кѢ. обаче глаголю вамъ яко
 земли содомскѣи и гоморскѣи отърадынкѣе бждеть
 въ днь сждьный неже тебѣ. кѢ. въ то врѣмѣ отъ-
 вѣштавъ Исоусъ рече· исповѣдаю ти са, отче госпо-
 ди небоу и земли, яко оутанлъ яеси снѣ отъ прѣмж-
 дрыхъ и разоумьныхъ, и авилъ я яеси младкнѣ-
 цемъ. кѢ. ией отче, яко тако бысть благоволеніе
 прѣдъ тобою. кѢ. всѣ мѣнѣ прѣдана сжть отцемъ
 моимъ, и никътоже не знаеть сына тѣкъмо отче,
 ни отца кѣто знаеть тѣкъмо сынъ и иемоуже хошетъ
 сынъ отккрыти. кѢ. придѣте къ мѣнѣ всѣи троужда-
 юшти са и обрѣменіи, и азъ въ покою. кѢ. възъ-
 мѣте иго мое на себе и наоучите са отъ мене яко
 кроткъкъ яесмы и съмѣрїенъ срьдцемъ, и обратете
 покой доушамъ вашимъ. л. иго бо мое благо и брѣмѣ
 мое легъко яестъ.

Г Л Я В Я. вѢ.

Въ то врѣмѣ иде Исоусъ въ сжвоты сквозѣ ски-
 нни· оученици же иего възалѣкаша са и начаша въс-
 трѣзати класы и ясти. в. фарисеи же видѣвъше рѣ-
 ша иемоу· се оученици твои творять иегоже не достоинъ
 творити въ сжвоты. г. онъ же рече имъ· икъсте ли чѣли

что сътвори Давыдъ, ѿгда възалѣка самъ, и съ-
 штии съ нимъ; **д.** како възиде въ храмъ божий и хлѣ-
 бы прѣдѣложенія сънѣсть, и хъже не достойно въ ѿ-
 моу ѿсти ни съштинилъ съ нимъ, тѣкъмо иереомъ ѿ-
 единѣлъ; **е.** ли иѣсте чѣли въ законѣ яко въ сѣботы
 иереи въ црѣкѣви сѣботѣ скврѣнати и неповинни
 сѣтъ; **з.** глаголю же вамъ яко црѣкѣве болюе ѿсть сѣде.
з. аште ли бысте вѣдѣли что ѿсть милости хоштѣ а
 не жрѣтвѣ, николиже оубо бысте осѣдили неповинны-
 ихъ. **и.** господь бо ѿсть сѣботѣ сынъ чловѣчьскый.
д. и прѣшѣдъ отъ тѣдоу приде на сънмиште ихъ.
е. и се чловѣкъ въ тоу рѣкѣ имы соухъ и въпросиша
 и глаголюште аште достонтъ въ сѣботы цѣлти; да
 на нь възглаголютъ. **а.** онъ же рече имъ кто ѿсть
 отъ васъ чловѣкъ, иже имать овѣча ѿдино, и аште въ-
 падеть са се въ сѣботы въ шмѣ, не иметь ли и изъ-
 метъ ѿго; **в.** кольми оубо лоучий ѿсть чловѣкъ овѣча-
 те; тѣкъже достонтъ въ сѣботы добро творити.
г. тѣгда глагола чловѣкоу прости рѣкѣ твоѣ, и про-
 стрѣтъ, и оутврѣди са цѣла яко и дроуга. **д.** фари-
 сѣи же ишѣдѣше съвѣтъ сътвориша на нь, како да и
 погоубятъ. **е.** Исусъ же разоумѣвъ отиде отъ тѣдоу,
 и по немъ идоша народи мѣнози, и исцѣли ѿ всѣхъ,
з. и запрѣти имъ да не швѣ ѿго сътворатъ. **з.** да съ-
 вѣдетъ са реченое Исаниемъ пророкомъ глаголюштемъ.
и. се отрокъ мой ѿгоже изволюхъ, възлюбленый мой
 на ньже благоволи доуша моя. положъ доухъ мой на
 немъ, и сѣдъ ѿзыкомъ възвѣститъ. **д.** не прѣречеть
 ни възвѣнѣтъ, ни оуслышитъ никѣтоже на распѣтиихъ

гласа ѿго. **к.** трѣсти съкроушенъ не прѣломить и прѣта
вѣнъмѣша сѧ не оугасить, донѣдеже изведеть на по-
вѣдѣж сѣдѣ. **ка.** и на има ѿго ѧзыци оупѣвають.
кв. тѣгда приведоша къ нѣмоу вѣсьноуѣштѣ сѧ сѧкпѣ
и нѣкмѣ, и исцѣли и, яко сѧкпоуоумоу и нѣмоуоумоу
глаголати и гладати. **кг.** и дивашахъ сѧ народи въси
глаголюште: іеда съ іестѣ сынѣ Давыдовѣ; **кд.** фари-
сен же сѧшавѣше рѣша: съ не изгонить вѣсь тѣкъмо
о вельзеволѣкъ кѣнази вѣсь. **ке.** вѣдѣты же мѣсли ихъ
рече имѣ: въсако цѣсарѣство раздѣль сѧ на сѧ запоу-
стѣють, и въсакѣ градѣ или домѣ раздѣль сѧ на сѧ не
станеть. **кз.** и аште сотона сотонѣ изгонить, на сѧ
раздѣлилъ сѧ іестѣ: како оубо станеть цѣсарѣствіе ѿ-
го; **кѣ.** и аште азъ о вельзеволѣкъ изгонѣхъ вѣсь, сынове
ваши о комѣ изгонать; сего ради ти вамѣ вѣдѣжтѣ сѣ-
днѧ. **кѣ.** аште ли же о доуѣскѣ кожии азъ вѣсь изгонѣхъ,
оубо постиже на васѣ цѣсарѣствіе божие. **кѣ.** или како
можетѣ къто вѣнѣти въ домѣ крѣпѣкаго и съсѣдѣ
ѿго расхѣтити, аште не прѣвѣіе съвѣжетѣ крѣпѣкаго;
и тѣгда домѣ ѿго расхѣтитѣ. **л.** иже нѣсть съ мѣноѣ
на ма іестѣ, и иже не събирають съ мѣноѣ растачають.
ла. сего ради глаголюхъ вамѣ, въсакѣ грѣхѣ и хоула отъ-
поуститѣ сѧ чловѣкомѣ, а иже на доухѣ хоула не отъ-
поуститѣ сѧ чловѣкомѣ. **лв.** а иже колиждо речеть слово
на сынѣ чловѣчьскыи, отъпоуститѣ сѧ ѿмоу: а иже
речеть на доухѣ свѣтѣи, не отъпоуститѣ сѧ ѿмоу ни
въ съ вѣкѣ ни въ градѣштий. **лг.** или сътворите дрѣ-
во добро и плодѣ ѿго добръ, или сътворите дрѣво зѣло
и плодѣ ѿго зѣль: отъ плода во дрѣво познано вѣдѣть.

лд. иштаднн ехидьнова, како можете добро глаголати
 зъли сжште; отъ избытъка во срѣдцоу оуста глаго-
 лѣть. лѣ. добрый чловѣкъ отъ добраго сѣкровишта
 износитъ добра, и зълый чловѣкъ отъ зълааго сѣкро-
 вишта износитъ зълаа. лѣ. глаголю же вамъ яко въса-
 ко слово праздно еже аште рекжть чловѣци, възда-
 дати о немъ слово въ днь сждьный. лѣ. отъ сло-
 весъ бо своихъ оправдиши са, и отъ словесъ своихъ
 осждиши са. ли. тьгда отъвѣшташа иетери отъ
 евънижники и фарисей глаголюште: оучителю, хо-
 штемъ отъ тебе знаменнн видѣти. лѣ. онъ же отъвѣ-
 штавъ рече имъ: родъ лжкавый и люкодѣинъ знаменнн
 иштеть: и знаменнн не дастъ са юмоу, тькъмо знаме-
 ннн Ионы пророка: м. якоже бо въ Иона въ чрѣвѣ ки-
 товѣ три дни и три ношти, тако бждеть сынъ чло-
 вѣчьскый въ срѣдци земли три дни и три ношти.
 ма. и мжи ннневъгитьстнн въстанжть на сждъ съ
 родомъ симъ и осждать и, яко показаша са проповѣ-
 днж Ионнож и се боліе Ионы сѣде. мв. цѣсарица южь-
 скаа въстанеть на сждъ съ родомъ симъ и осждитъ и,
 яко принде отъ коньць земляа слышатъ прѣмждрости
 Соломона и се боліе Соломона сѣде. мг. егда же нечи-
 стый доухъ изидеть отъ чловѣка, прѣходитъ сквозѣ
 безводна мѣста ишта покоа, и не обрѣтаеть. мд. тьг-
 да речеть: възвращж са въ храмъ мой, отъ нждоу-
 же изидохъ. и пришьдъ обрштеть празднь, пометенъ
 и оукрашенъ. ме. тьгда идеть и поиметь съ собож
 седмь инѣхъ доухъ моштьшнихъ са, и въшьдъше жи-
 вжть тоу, и бжджть послѣдннн чловѣка того горьша

прѣвѣнухъ. тако вждеть и родоу семоу лжвавоуоумоу.
 мс. иеште иемоу глагольштоу къ народомъ, се мати и
 братниа иего стоаахъ вѣнѣкъ искжште глаголати иемоу.
 мз. рече же къ иемоу иетеръ. се мати твоа и братниа
 твоа вѣнѣкъ стоаать хоташте глаголати къ тебѣ.
 мн. онъ же отъвѣштавъ рече къ глагольштоуоумоу.
 кѣто иестъ мати моа и братниа моа кѣто сжтъ;
 мр. и простеръ ржжж свож на оученикы своа рече. се
 мати моа и братниа моа. н. иже бо аште творить во-
 лж отъца моего иже иестъ на небесехъ, тѣ братъ мой и
 сестра и мати моа иестъ.

Г Л Я В Я. г҃і.

Бѣ тѣ же днь ишкдъ Иисусъ изъ домоу сѣдѣ-
 ше при мори. в. и събраша сѣ къ иемоу народи мѣно-
 зи, тако вѣлѣзъ въ корабль сѣде, и весь народъ на по-
 мории стоаша. г. и глагола имъ мѣного притѣчами,
 глаголь. се изиде сѣи да сѣиетъ. д. и сѣиштоу иемоу
 ово оубо паде при пжти, и придоша пѣтица небесъ-
 ныа и позоваша ие. е. дроуга же падоша на камень-
 ныхъ, идеже не имѣаше земля мѣногы, и авне про-
 звоша за ие не имѣаше глбинны земля, с. сѣишцоу
 же вѣсивъшоу присванж и за ие не имѣахъ коренни
 искхоша. з. а дроуга падоша въ трѣнни, и възиде трѣ-
 нниє и подави я. и. дроуга же падоша на земли добрѣ
 и дааахъ плодъ ово сѣто ово шестьдесятъ ово три-

десаѣте. ѿ. имѣи оуши слышати да слышати. і. и притѣчавше оученици рѣша ѿмоу по чѣто притѣчавши глаголюши имъ; лѣ. онъ же отвѣштавъ рече имъ. ѿко вамъ дано ѣсть разумѣти тайны цѣсарьствна небеснаго, онѣмъ же не дано ѣсть. вѣ. иже бо имать, дасть са ѿмоу и изведеть. а иже не имать, и иже имать възьметъ са отъ него. гѣ. сего ради въ притѣчавше имъ глаголюхъ, ѿко видаште не видать и слышаште не слышати ни разумѣхъ. дѣ. и събывають са имъ пророчество Исанино глаголюште. оуслышите и не имате разумѣти, и зряште оузрите и не имате видѣти. еѣ. отлѣстѣ бо срѣдце людий сыхъ, и оушима тяжко слышаша, и очи свои съмѣжиша, ѿда къгда оузрять очима и оушима оуслышати и срѣдцемъ разумѣхъ и обрататъ са, и исцѣлѣхъ ѿ. зѣ. ваша же блажена очеса ѿко видать, и оуши ваши ѿко слышати. зѣ. аминъ бо глаголюхъ вамъ ѿко мнози пророци и правдыници възвѣдаша видѣти ѿже видите, и не видѣша, и слышати ѿже слышати, и не слышаша. иѣ. вы же оуслышати притѣчавше сѣхъстаго. дѣ. въсакомоу слышаштоуоумоу слово цѣсарьствна и не разумѣхътоу, приходитъ неприазнь и възхытають въсканое въ срѣдци ѿго. се ѣсть сканое припѣти. кѣ. а сканое на камени, съ ѣсть слышай слово и лѣни съ радостнѣхъ приѣмалѣ ѿ, ка. не имать же корене въ сѣкѣ, нѣ врѣменнѣхъ ѣсть, бывъши же печали или гонѣнию словесе ради лѣни съблажнѣють са. кв. а сканое въ трѣнии, съ ѣсть слышай слово, и печаль въка сего и лѣстѣ богатства подавляють слово, и безъ пло-

да бѣваіеть. кѢ. а сѣіаюе на добрѣй земли, съ іестъ
 слышай слово и разоумѣваіа, иже оубо плодъ приносить
 и творить ово съто ово шесть десатъ ово три десате.
кѢ. инж притѣчж прѣдѣложи имъ глагола: оуподоби
 са цѣсарьствіе небесъноіе чловѣкоу сѣивъшоу добро
 сѣма на селѣ своіемъ. кѢ. съпаштемъ же чловѣкомъ
 прииде врагъ іего и въскы паквелъ по срѣдѣ пшеница
 и отиде. кѢ. іегда же прозаве трава и плодъ сътвори,
 тѣгда яви са и паквелъ. кѢ. пришѣдъше же раби госпо-
 дина рѣша іемоу: господи, не добро ли сѣма сѣялъ іеси
 на селѣ своіемъ; отъ кждоу оубо имать паквелы; кѢ. онъ
 же рече имъ: врагъ чловѣкъ се сътвори. раби же рѣша
 іемоу: хоштеши ли оубо да шѣдъше испаквемъ ѡ;
кѢ. онъ же рече имъ: ни, іеда како въстрѣзавъште пак-
 велы въстрѣгнете коупно съ ними пшеницж. л. оста-
 вите коупно расти обоіе до жатвы. и въ врѣма жатвы
 рекж жателіемъ: съберѣте древаіе паквелы и съважате
 ѡ въ снопы ꙗко съжести ѡ, а пшеницж съберѣте въ
 житъницж моіж. л. инж притѣчж прѣдѣложи имъ гла-
 гола: подобно іестъ цѣсарьствіе небесъноіе зръноу го-
 рюшичноу, іеже възъмъ чловѣкъ въскы на селѣ сво-
 іемъ. л. іеже мнѣ іестъ въскхъ сѣмень, іегда же
 възрастетъ, боіе въскхъ зелий іестъ и бѣваіеть дрѣво,
 ꙗко принти пѣтицамъ небесънымъ и витати на вѣ-
 твехъ іего. л. инж притѣчж глагола имъ. подобно
 іестъ цѣсарьствіе небесъноіе квасоу, иже възъмъши жена
 сѣкры въ мжчынѣхъ сатѣхъ трехъ, дондеже въскысе
 все. л. си все глагола Іисоусъ въ притѣчахъ къ наро-
 домъ, и безъ притѣча не глаголаше къ нимъ, л. ꙗко да

събждеть сѧ реченое пророкомъ глаголюштемъ: отъ-
 врьзъ въ притѣчахъ оуста моя, отъригнъ съкрѣвената
 отъ сложения всего мира. лв. тѣгда оставъ народы
 прииде въ домъ, и пристѣпиша къ нему оученици его
 глаголюште: събѣжи намъ притѣчъ плѣвелъ сельныхъ.
лз. онъ же отъвѣштавъ рече къ нимъ: въскѣвѣый до-
 брое сѣма есть сынъ чловѣчь, ли. а село есть весь миръ,
 доброе же сѣма, си сѣтъ сынове цѣсарьствни, а плѣве-
 ли сѣтъ сынове неприязнини, лд. а врагъ въскѣвѣый ѿ
 есть диволь, а жатва кончаніе вѣкоу есть, а жа-
 теліане анѣгели сѣтъ. ле. якоже оубо плѣвели събирають
 сѧ и огнемъ съжгають сѧ, тако бждеть въ скончаніе
 вѣка сего. лж. посълютъ сынъ чловѣчьскый анѣгелы
 свои, и съвержатъ отъ цѣсарьствни его всѧ съблзны
 и твораштѣа незаконіе, лв. и вѣвръгътъ ѿ въ пшть
 огньнѣжъ: тоу бждеть плачь и скръжьтъ зжбомъ.
лг. тѣгда правдѣнници просвѣтатъ сѧ яко салнице въ
 цѣсарьствни отьца ихъ, имѣий оуши слышати да слы-
 шить. лд. пакы: подобно есть цѣсарьствіе небесное
 съкровиштоу съкрѣвеноу на селѣ, еже обрѣтъ чловѣкъ
 съкры, и отъ радости его идеть и всѧ ѣлика имать
 продають, и коупоуіеть село то. ле. пакы: подобно есть
 цѣсарьствіе небесное чловѣкоу коупыцоу иштѣштоу
 добра висера: лж. иже обрѣтъ ѣдинъ многоцѣннѣ
 висеръ шьдъ продасть все ѣлико имѣаше, и коупи и.
лз. пакы: подобно есть цѣсарьствіе небесное нево-
 доу вѣвръженоу въ моріе и отъ всакого рода събракъ-
 шоу, ли. иже ѣгда напаѣни сѧ, изваѣкъше и на край
 и сѣдѣше извраща добрыя въ съсѣди, а зѣлыя

изврѣгоша вѣнѣ. **мд.** тако бждеть въ сѣконьчаніе
вѣка. изиджть ангѣли и отѣлжчатъ зѣлыѣя отъ срѣ-
ды правѣднѣиныхъ, **н.** и вѣврѣгжтъ ѿ въ пѣштѣ огнь-
нжж; тоу бждеть плачь и скрѣжжтъ зжвомѣ. **на.** глагола
имѣ Исоусѣ: разоумѣете ли вѣса си; глаголаша ѿмоу:
ѿей господи. **нв.** онѣ же рече имѣ: сего ради вѣсакѣ
вѣнжжнжкѣ наоучѣ са цѣсарѣствню небеснѣоуоумоу по-
добнѣнѣ ѿсть чловѣкоу домовитоу, иже износитѣ отъ
сѣкровишта своѣго нова и ветѣха. **нг.** и бѣстѣ ѿгда
сѣконьча Исоусѣ притѣча снѣ, прѣкнде отъ тждоу.
нд. и пришѣдѣ въ отѣчѣствнѣ своѣ оучааше ѿ на сѣнѣ-
миштихѣ ихѣ, ѿко дивити са имѣ и глаголати: отъ
кждоу сѣмоу ѿсть прѣмждростѣ си и силѣ; **не.** не сѣ ли
ѿсть текѣтѣновѣ сѣнѣ; не мати ли ѿго нарицѣютѣ са
Мариа, и братиѣ ѿго Иаковѣ и Иосий и Симонѣ и
Июда; **нс.** и сѣстры ѿго не вѣса ли оу насѣ сжтѣ; отъ
кждоу оубо сѣмоу вѣса си; **нз.** и блажнѣмаж са о нѣмѣ.
Исоусѣ же рече имѣ: нѣсть пророкѣ безѣ чѣсти тѣкѣмо
въ своѣмѣ отѣчѣствнѣ и въ домоу своѣмѣ. **ни.** и не
сѣтвори тоу силѣ мѣногѣ за невѣрѣствнѣ ихѣ.

Г Л Я Б Я . Д І .

Вѣ оно врѣмѣ оуслѣшавѣ Иродѣ четвѣрѣтѣвластѣцѣ
слоухѣ Исоусовѣ, **в.** рече отрокомѣ своимѣ: сѣ ѿсть
Иоанѣ крѣститѣлѣ: тѣ вѣскрѣсе отъ мрѣтѣвнѣихѣ, и сего
ради силѣ дѣжжтъ са о нѣмѣ. **г.** Иродѣ бо имѣ Иоана

сѣваза и и въсади и въ тѣмънищъ Иродиады ради же-
 ны Филипа брата своего. д. глаголаше бо ѿмоу Иоанъ.
 не достоитъ ти имѣти ѿца. е. и хота и оубити оубою
 сѣ народа, за нѣ яко пророка имѣахъ и. в. дѣни же
 бывъшоу рождѣства Иродова пласа дѣшти Иродиадина
 по срѣдѣк и оугоди Иродови, з. тѣмъже съ клатвож
 изрече ѿй дати ѿгоже аште въспроситъ. и. она же на-
 важдена материж своеѿж даждь ми, рече, съде на блюдѣ
 главж Иоана крѣстителю. д. и печальнѣкъ бысть цѣсарь,
 клатвы же ради и възлежаштнихъ съ нимъ повелѣ
 дати, і. и посѣлавъ оусѣкнж Иоана въ тѣмъници.
 аі. и принесоша главж ѿго на блюдѣк и даша дѣквици,
 и несе къ матери своеѿй. ві. и пристѣпльше оученици
 ѿго възаша тѣло ѿго и погребоша ѿ, и пришѣдъше
 възвѣстиша Исоусови. гі. и слышавъ Исоусъ отиде
 отъ тждоу въ корабли въ поусто мѣсто ѿединъ. и слы-
 шавъше народи по нѣмъ идоша пѣши отъ градъ. ді. и
 ишѣдъ Исоусъ видѣ народъ мѣногъ, и милосрѣдова о
 нихъ и исцѣли неджжнѣныа ихъ. еі. поздѣк же бывъ-
 шоу пристѣпиша къ нѣмоу оученици ѿго глаголюште.
 поусто ѿсть мѣсто, и година оуже минж отъпоусти на-
 роды, да шѣдъше въ окрѣстѣнѣныа градъца коупать вра-
 шьна сѣвѣк. зі. Исоусъ же рече имъ. не трѣбоужте отити.
 дадите имъ въ ѿсти. зі. они же глаголаша ѿмоу. не
 имамъ съде тѣкъмо пать хлѣвъ и двѣ рывѣк. иі. онъ
 же рече. принесѣте ми ѿ сѣмо. ді. и повелѣ народомъ
 възлѣшти на травѣк, и примъ пать хлѣвъ и двѣ ры-
 вѣк, възърѣвъ на неко благослови, и прѣломль дастъ
 оученикомъ хлѣбъ, оученици же народомъ. к. и иша вси

и насытиша сѧ, и възаша избытѣкы оукроухѣ, два на десѧте коша испѣнь. **ка.** саджштинухѣ же вѣкаше мжжѣ яко пѧть тысѣштѣ развѣ женѣ и дѣтний. **кв.** и авниѣ оубѣди Исоусѣ оученикы своѧ вѣлѣсти въ корабль и варити и на ономѣ полоу, донѣдеже отъпуститѣ народы. **кг.** и оутѣпоуштѣ народы възидѣ на горѣ и единѣ помолитѣ сѧ. поздѣ же бѣвѣшоу единѣ вѣ тоу. **кд.** корабль же вѣ по срѣдѣ моря погрѣжаѧ сѧ вълнами. вѣ во противнѣ вѣтрѣ. **ке.** въ четвѣртѣжѣ же стражѣ ношти иде къ нимѣ Исоусѣ хода по морю. **кз.** и видѣвѣше и оученици по морю ходѣштѣ съмѣтоша сѧ глаголюште яко призракѣ юсть, и отъ страха възъпиша. **кѣ.** авниѣ же рече имѣ Исоусѣ глаголю. дръзайте, азѣ юсмѣ, не бойте сѧ. **ки.** отъвѣштавѣ же Петрѣ рече къ нѣмоу. господи, аште ты юси, повели ми принти къ тебѣ по водамѣ. **кѣ.** онѣ же рече. прииди. и излѣзѣ Петрѣ изъ корабля хождѣше на водахѣ, принти къ Исоусови. **л.** видѣвѣ же вѣтрѣ крѣпѣкѣ оубоѧ сѧ, и начѣнѣ оутапати възъпи глаголю. господи, съпаси мѧ. **ла.** авниѣ же Исоусѣ простѣрѣ рѣкѣ ѧтъ и, и глагола юмоу. маловѣре, по чѣто сѧ оусѣмьнѣ; **лв.** и вѣлѣзѣшема има въ корабль прѣста вѣтрѣ. **лг.** сѣштей же въ корабли пришедѣше покѣлониша сѧ юмоу глаголюште. въ истинѣ сынѣ божий юси. **лд.** и прѣхавѣше придоша въ землѣ генисаредѣскѣ. **ле.** и познавѣше и мжжнѣ мѣста того посѣлаша въ всѣхѣ странѣ тѣж, и принесѣша къ нѣмоу всѧ болаштаѧ, **лз.** и мошахѣ и да тѣкъмо прикоснѣтѣ сѧ въскрили ризы юго, и юлико прикоснѣша сѧ съпасени бѣша.

ГЛАВОУ ЧЕТВЕРТОУ ОУЧЕНИИХЪ ИЖЕ БѢЖАХУ ВЪ
 ИЕРОУСАЛИМЪ КЪ КНИЖНИЦИМЪ И ФАРИСЕИМЪ
 ГЛАГОЛЮЩИМЪ

ТѢГДА ПРИСТѢПИША КЪ ИИСУСОВИ ИЖЕ БѢЖАХУ ВЪ
 ИЕРОУСАЛИМЪ КЪ КНИЖНИЦИМЪ И ФАРИСЕИМЪ ГЛАГОЛЮЩИМЪ
 В. ПО ЧТО ОУЧЕНИЦИ ТВОИ ПРѢСТѢПАЮТЪ ПРѢДАНІЕ
 СТАРЦЬ; НЕ ОМЫВАЮТЪ БО РУКЪ СВОИХЪ, ИГДА ХЛѢБЪ
 ПДАТЬ. Г. ОНЪ ЖЕ ОТВѢШТАВЪ РЕЧЕ ИМЪ. ПО ЧТО И
 ВЫ ПРѢСТѢПАЕТЕ ЗАПОВѢДЬ БОЖИЮ ЗА ПРѢДАНІЕ ВАШЕ;
 Д. БОГЪ БО ЗАПОВѢДА ГЛАГОЛЮ. ЧТИ ОТЬЦА И МАТЕРЬ, И
 ИЖЕ ЗЪЛОСЛОВИТЬ ОТЬЦА ЛИ МАТЕРЬ СЪМРЪТНИЖ ДА ОУ-
 МРЕТЬ. Е. ВЫ ЖЕ ГЛАГОЛЮЕТЕ ИЖЕ КОЛИЖДО РЕЧЕТЬ ОТЬЦОУ
 ЛИ МАТЕРИ. ДАРЪ, ИЖЕ КОЛИЖДО ОТЬ МЕНЕ ПОЛЪЗЕВАЛЪ СЯ
 ЮСИ, И ДА НЕ ПОЧЪТЕТЬ ОТЬЦА СВОЕГО ЛИ МАТЕРЕ СВОЕЮ,
 Б. И РАЗОРНЕТЕ ЗАКОНЪ БОЖИИ ЗА ПРѢДАНІЕ ВАШЕ. З. ЛИ-
 ЦЕМЪКРИ, ДОБРЪКЪ ПРОРОЧЪСТВОВА О ВАСЪ ИСАИИ ГЛАГОЛЮ.
 И. ПРИБЛИЖАЮТЪ СЯ МЪНЪКЪ ЛЮДИЕ СИ ОУСТЫ СВОИМИ И
 ОУСТЪКНАМИ ЧЪТЮТЪ МЯ, А СРЪДЦЕ ИХЪ ДАЛЕЧЕ ОТЬСТОИТЬ
 ОТЬ МЕНЕ. Д. ВЪ СОУІЕ ЖЕ ЧЪТЮТЪ МЯ ОУЧАШТЕ ОУЧЕНІИ
 ЗАПОВѢДИ ЧЛОВѢЧЬСКИИ. І. И ПРИЗЪВАВЪ НАРОДЫ РЕЧЕ
 ИМЪ. СЛЪШИТЕ И РАЗОУМЪКІТЕ. АІ. НЕ ВЪХОДАШТЕИЕ ВЪ
 ОУСТА СКВРЪНИТЬ ЧЛОВѢКА, НЪ ИСХОДАШТЕИЕ ИЗЪ ОУСТЪ,
 ТО СКВРЪНИТЬ ЧЛОВѢКА. ВІ. ТѢГДА ПРИСТѢПЯШЕ ОУЧЕНИЦИ
 ІЕГО РЪКША ІЕМОУ. ВЪСИ ЛИ ІАКО ФАРИСЕИ СЛЪШАВЪШЕ СЛОВО
 СЪБЛАЗНИША СЯ; ГІ. ОНЪ ЖЕ ОТВѢШТАВЪ РЕЧЕ. ВСАКЪ
 САДЪ ІЕГОЖЕ НЕ НАСАДИ ОТЬЦЪ МОИ НЕБЕСЪНИИ, ИСКОРЕНИТЬ
 СЯ. ДІ. ОСТАВИТЕ ІА. ВОЖДИ СЪТЪ СЛѢПИ СЛѢПЦЕМЪ.
 СЛѢПЦЪ ЖЕ АШТЕ СЛѢПЦА ВОДИТЬ, ОВА ВЪ ІАМЪ ВЪПАДЕ-
 ТА СЯ. ЕІ. ОТВѢШТАВЪ ЖЕ ПЕТРЪ РЕЧЕ ІЕМОУ. СЪКАЖИ

намъ, господи, притѣчъ снѣжъ. **зг.** Иисусъ же рече:
 ієдиначе ли и въ безъ розоума іесте; **зг.** не оу ли разоу-
 мѣваете іако всако іеже вѣходитъ въ оуста, въ чрѣво
 вѣмѣштаіеть сѧ и проходомъ ісходитъ; **иі.** а ісходѧ-
 штаи изъ оустъ отъ срѣдѣца ісходѧтъ, и та скврѣнѧтъ
 чловѣка. **дг.** отъ срѣдѣца бо ісходѧтъ помышлѣнни
 зѣла, оубийства, люבודѣнни, прѣлюводѣнни, татѣбѣ,
 лѣжесѣвѣдѣнни, власѣимнѧ. **к.** си сѣтъ скврѣнѧштаи
 чловѣка а іеже неоумѣвенама рѣкама іасти не скврѣнитъ
 чловѣка. **ка.** и шѣдъ отъ тѣдоу Иисусъ отиде въ стра-
 нѣ турѣскѣ и сидонѣскѣ. **кв.** и се жена хананейска
 отъ прѣдѣлъ тѣхъ ишѣдъши вѣзъпи къ ніємоу гла-
 голюшти: помилуй мѧ, господи, сыноу Давыдовъ:
 дѣшти мои зѣлкѣ вѣсьноуіеть сѧ. **кг.** онъ же не отъ-
 вѣшта іей словесе; и пристѣплѣше оученици ієго молѧ-
 хъ и глаголюште: отъпоусти іѣ, іако вѣпиеть къ сѣдѣ
 насъ. **кд.** онъ же отъвѣштавъ рече: нѣсмѣ посѣланъ
 тѣкъмо къ овѣцамъ погѣвѣшимъ домоу израієва.
ке. она же ишѣдъши поклаони сѧ іємоу глаголюшти:
 господи, помози ми. **кз.** онъ же отъвѣштавъ рече:
 нѣсть добро отати хлѣба члдомъ и поврѣшти пѣсомъ.
кз. она же рече: іей господи: ібо и пѣси іадѧтъ отъ
 кроуницъ падаюштиихъ съ трапезы господий свонхъ.
ки. тѣгда отъвѣштавъ Иисусъ рече іей: о жено, велиа
 іестъ вѣра твоѧ: вѣди тѣвѣ іакоже хоштеши. и ісцѣлкѣ
 дѣшти іей томъ часѣ. **кд.** и прѣшѣдъ Иисусъ отъ
 тѣдоу прииде на моріє галилейскоіє, и вѣшѣдъ на горѣ
 сѣде тоу. **л.** и пристѣплиша къ ніємоу народи мѣнози
 илюште съ собоіѣ хромы, нѣкѧмы, сѣлѣпы, бѣдѣны и

ины многы, и привръгоша ѿ къ ногама Иисоусовама,
и исцѣли ѿ, $\overline{\text{ла}}$. яко народоу дивити сѧ, видаштоу
нѣмъ глаголюшѧ, вѣдѣныа съдравы и хромыа
ходашѧ и слѣпыа видашѧ, и славашѧ бога израи-
лева. $\overline{\text{лв}}$. Иисоусъ же призъвавъ оученикы своѧ рече
имъ: милосердѡую о народѣ, яко оуже три дѣни при-
сѣдѧть мѣнѣ и не имжѧ чѣсо ясти: и отъпоустити
ихъ неидѣшь не хоштѧ, да не како ослабѣжѧ на пѧ-
ти. $\overline{\text{лг}}$. и глаголаша ѿмоу оученици: отъ кждоу намъ
въ поустѣ мѣстѣ хлѣбъ толико насытити народа то-
лико; $\overline{\text{лд}}$. и глагола имъ Иисоусъ: колико хлѣбъ
имате; они же рѣша: седмь, и мало рѣбвиць. $\overline{\text{ле}}$. и
повелѣ народоу възлести на земли, $\overline{\text{лз}}$. и приемъ
седмь хлѣбъ и рѣбвѧ, хвалѧ въздавъ прѣкломи и
дастъ оученикомъ своимъ, оученици же народомъ.
 $\overline{\text{лз}}$. и яша вси и насытиша сѧ, и възашѧ избытъ-
кы оукроухъ, седмь кошъницъ испѣнь. $\overline{\text{ли}}$. а идѣ-
шихъ бѣаше четыри тмѣшѧ мжжъ развѣ женѧ и
дѣтий. $\overline{\text{лд}}$. и отъпоуштѧ народы възлѣзе въ корабль,
и приде въ прѣдѣлы магдалинскы.

Г Л Я В Я. $\overline{\text{лз}}$.

И пристѣпаше фарисеи и садѡукени искоушающе и
въпросиша и знаменіе съ небесе показати имъ. $\overline{\text{в}}$. онъ
же отъвѣштавъ рече имъ: поздѣ бѣвъшоу глаголюете:
ведро, чрѣмноуіете бо сѧ неко: $\overline{\text{г}}$. и оутро: дѣньскѧ

зима, чръмноуіють во са драселуѣа небо · лицемъри,
 лице оубо небеси оумъіете расждати, знаменій же
 врѣменемъ не можете. д. родъ зълъ и прѣлюводѣивъ
 знаменія иштеть · и знаменіе не дастъ са іемоу,
 тѣкъмо знаменіе Ионы пророка. и оставль іа отиде.
 е. и пришѣдъше оученици іего на онъ полъ забъша
 хлѣбъ възати. з. Исоусъ же рече имъ · въніемліате и
 блюдѣте са отъ кваса фарисейска и садоукейска. з̄. они
 же помышляахъ въ себѣ глаголюшше іако хлѣбъ не
 възахомъ. и. разоумѣвъ же Исоусъ рече · чѣто мысли-
 те въ себѣ, маловѣри, іако хлѣбъ не възасте; д. іеште
 ли не разоумѣіете, ни помъните пати хлѣбъ пати ты-
 сѣштамъ, и колнко кошъ възасте, і. ни ли седми
 хлѣбъ четыремъ тысѣштамъ, и колнко кошъницъ въз-
 асте; аі. како не разоумѣіете іако не о хлѣбѣхъ вамъ
 вънимати рѣхъ; храните же са отъ кваса фарисейска и
 садоукейска. ві. тѣгда разоумѣша іако не рече хранити
 са отъ кваса хлѣбънааго, нъ отъ оученія фарисейска.
 гі. пришѣдъ же Исоусъ въ странѣ Кесаріиѣ Филиповы
 въпрашааше оученикы своѣа глаголя · кого глаголютъ
 ма чловѣци быти сына чловѣчьскааго; ді. они же
 рѣша іемоу · ови Иоана крѣстителя, ини же Илиѣ,
 дроузи же Иіереміѣ или іединого отъ пророкъ. еі. гла-
 гола имъ Исоусъ · вы же кого ма глаголіете быти;
 зі. отъвѣштавъ же Симонъ Петръ рече · ты іеси Хри-
 стосъ сынъ бога живааго. зі. и отъвѣштавъ Исоусъ
 рече іемоу · блаженъ іеси, Симоне Варнона, іако плѣть
 и крѣвь не отъкры тебѣ, нъ отъць мой иже іестъ на
 небесехъ. иі. и азъ же тебѣ глаголю іако ты іеси Петръ,

и на семь каменнъ съзиждѣ црѣкѣве моѣ, и врата адо-
 ва не оудолѣжтъ ѿей. **ѡг.** и дамъ ти ключа цѣсарствѣна
 небеснаго, и ѡже аште съвѣжеша на земли, вѣдетъ
 съвѣзано на небесехъ, и ѡже аште раздрѣшиши на
 земли, вѣдетъ раздрѣшено на небесехъ. **к.** тѣгда за-
 прѣкти оученикомъ своимъ да никомоу же рекжтъ яко съ-
 ѡсть Исоусъ Христосъ. **ка.** отъ толѣ начатъ Исоусъ
 съказовати оученикомъ своимъ яко подобаетъ ѡмоу
 ити въ Иероусалимъ и мѣного пострадати отъ старецъ
 и архѣиерей и кънижникъ и оубиѣноу бѣти и третии
 днь вѣстати. **кв.** и поимъ и Петръ начатъ прѣрѣкати
 ѡмоу глаголю: милосердѣ ти, господи: не имать тебѣ
 бѣти се. **кг.** онъ же обраштъ сѣ рече Петрови: иди за
 мѣноѣ, со тоно съблзнь ми ѡси, яко не мѣслиши
 ѡже сътъ божиѣ, нѣ чловѣчѣскаѣ. **кд.** тѣгда Исоусъ
 рече оученикомъ своимъ аште къто хоштеть по мѣнѣ
 ити, да отѣврѣжетъ сѣ себе и вѣзьметъ кръстъ свой,
 и въ слѣдъ мене гредеть. **ке.** иже бо аште хоштеть
 доушъ своѣ съпасти, погубить ѡ. иже бо аште по-
 губить доушъ своѣ мене ради, обраштетъ ѡ. **кз.** каѣ
 бо польза чловѣкоу, аште вѣсь миръ приобраштеть, а
 доушъ своѣ отѣштеть; ли чѣто дастъ чловѣкъ
 измѣнѣ за доушъ своѣ; **кв.** принти бо имать сынъ
 чловѣчѣскый въ славѣ отѣца своѣго съ анѣгелы своимъ,
 и тѣгда вѣздаеть комоуждо по дѣломъ своимъ.
кн. аминѣ глаголю вамъ: сътъ ѡтери отъ сѣде стоѣ-
 штихъ, иже не имжтъ съмрѣти вѣкоусити донѣдеже
 видатъ сынъ чловѣчѣскый греджтъ въ цѣсарствѣни
 своѣмъ.

Г Л Я Б Я. 31.

И по шести днехъ поятъ Исоусъ Петра и Иакова и Иоана брата ѱемоу, и възведе ѱа на горжъ вѣсокжъ единакъ. в. и прѣобрази сѱ прѣдъ ними, и просвѣтъ сѱ лице ѱего ѱако слѣнце, и ризы ѱего вѣша вѣлаы ѱако свѣтъ. г. и се явиста сѱ имъ Мойсѣй и Илиа съ ними глаголюшта. д. отвѣштавъ же Петръ рече къ Исоусови: господи, добро ѱсть намъ съде вѣти аште хоштеши, да сътворимъ съде три кровы, тебѣ единакъ и Мойсѣи единакъ и Илиа единакъ. е. единаче же ѱемоу глаголюштоу, се облакъ свѣтъ осѱ ѱа, и се гласъ изъ облака глагола: съ ѱсть сынъ мой възлюбленъй, о немъ же благоволюхъ того послоушайте. ж. и слышавъше оученици падоша ници и оубоаша сѱ зѣло. з. и пристѣпавъ Исоусъ прикоснѣ сѱ ихъ и рече: вѣстанѣте и не бойте сѱ. и. възведъше же очи свои никогоже не видѣша тѣкъмо Исоуса единаго. ѱ. и съходаштемъ имъ съ горы заповѣда имъ Исоусъ глагола: никомуже не повѣдите видѣнии, дондеже сынъ чловѣкъскыи изъ мрътвѣныхъ възкрѣснетъ. і. и възпросѣ и оученици ѱего глаголюште: чѣто оубо глаголютъ вѣнижъници ѱако Илиа подобаетъ принти прѣжде; ѱі. Исоусъ же отвѣштавъ рече имъ: Илиа оубо придетъ прѣжде и оустроитъ всѱ. вѱ. глаголю же вамъ ѱако Илиа оуже приде, и не познаша ѱего, нѣ сътвориша о немъ всѱ ѱако вѣсхотѣша. тако и сынъ чловѣкъскыи иматъ страдати отъ нихъ. гѱ. тѣгда разоумѣша оученици

ѿко о Иоанѣ крѣстители рече имъ. дї. и пришѣдъшемъ
 имъ къ народоу пристѣпи къ нѣмоу чловѣкъ кланяа
 сѧ ѿмоу еї. и глагола. господи, помилоуй сынъ мой,
 ѿко на новъ мѣсѧць вѣсьноуѣтъ сѧ и зѣлѣ страждеть.
 мѣногашди бо падаѣтъ въ огонь, и мѣногашди въ
 водѣ. зї. и приведохъ и къ оученикомъ твоимъ, и не
 могоша ѿго исцѣлѧти. зї. отъвѣштавъ же Исоусъ
 рече. о роде невѣрнѣ и развратнѣ, до колѣ съ вами
 бѣдѣ; до колѣ трѣпѣжъ васъ; приведѣте ми и сѣмо.
 нї. и запрѣти ѿмоу Исоусъ, и изиде изъ нѣго вѣсъ,
 и исцѣлѣ отрокъ томъ часѣ. дї. тѣгда пристѣпѣше
 оученици къ Исоусоу ѿдиномоу рѣша. по чѣто мѣ не
 могохомъ изгнати ѿго; к. Исоусъ же рече имъ.
 за невѣрствнѣ ваше. аминъ бо глаголѣжъ вамъ, аште
 имате вѣрѣ ѿко зрѣно горюшно, речете горѣ сѣй.
 прѣиди отъ сѣдоу тамо, и прѣидеть, и ничѣтоже
 невѣзможно бѣдетъ вамъ. ка. родъ же съ не исходитъ,
 тѣкъмо молитвоѣж и постомъ. кв. живѣштемъ же имъ
 въ Галилен, рече имъ Исоусъ. прѣданъ имать вѣти
 сынъ чловѣчъ въ рѣцѣ чловѣкомъ, кг. и оубиѣтъ и,
 и третни дѣнь вѣстанеть. и скрѣкѣни вѣша зѣло.
 кд. пришѣдъшемъ же имъ въ Каперѣнаоумъ пристѣпи-
 ша приѣмѣжшѣй дидрагѣма къ Петрови и рѣша.
 оучитель вашъ не даѣтъ ли дидрагѣма; ке. рече. ѿей. и
 ѿгда вѣниде въ домъ вари и Исоусъ глагола. чѣто
 ти сѧ мѣнить, Симонѣ; цѣсарнѣ земѣнии отъ кѣнухъ
 приѣмѣжтъ дани или кинѣсъ; отъ сыновъ ли своихъ,
 или отъ тоуждинухъ; кс. глагола ѿмоу Петръ. отъ
 тоуждинухъ, рече ѿмоу Исоусъ. оубо свобода сѣтъ

пристѣпавъ къ нѣмоу Петръ рече: господи, коль краты
 съгрѣшитъ къ мѣнкѣ братъ мой и отъпуститъ нѣмоу;
 до седмь кратъ ли; кѢ. глагола нѣмоу Исусъ: не гла-
 голѣжъ тебѣ до седмь кратъ, нѣ до седмь десѣтъ кратъ
 седмицежъ. кѢ. сего ради оуподоби сѣ цѣсарьствіе
 небесноѣ чловѣкоу цѣсарю, иже въсхотѣ сътазати
 сѣ о словеси съ рабы своими. кѢ. начыньшоу же
 нѣмоу сътазати сѣ, приведоша нѣмоу длѣжьникъ
 єдинъ тѣможъ талантъ. кѢ. не имѣшгоу же нѣмоу
 въздати, повелѣ господинъ єго да продадѣтъ и, и
 женѣ єго и чада и все єлико имѣаше, и отъдати.
 кѢ. падѣ оубо рабъ тѣ кланѣаше сѣ нѣмоу глагола: го-
 споди, потрѣпи на мѣнкѣ, и все ти въздамы. кѢ. ми-
 лосерѣдовавъ же господь раба того поустити и длѣгъ отъ-
 поустити нѣмоу. кѢ. ишѣдѣ же рабъ тѣ обрѣте єдино
 отъ клеврѣтъ своихъ, иже бѣ длѣжьникъ нѣмоу сътомъ
 цѣтъ, и имѣ и давааше и глагола: въздаждѣ ми имѣ-
 же єси длѣжьникъ. кѢ. падѣ же клеврѣтъ єго на ногоу
 єго молаше и глагола: потрѣпи на мѣнкѣ, и все ти
 въздамы. л. онъ же не хотѣаше, нѣ шѣдѣ възсѣди и въ
 тѣмъницѣ донѣдеже въздасть все длѣгъ єго. ла. ви-
 дѣвъше же клеврѣти єго бѣвѣшати съжалиша си зѣло и
 пришѣдѣше съказаша господиноу своємоу все бѣвѣ-
 шаша. лѢ. тѣгда призѣвавъ и господинъ єго глагола
 нѣмоу: рабе лѣжавый, все длѣгъ онъ отъпустихъ
 ти, по нѣже оумоли ма: лѢ. не подобаше ли и тебѣ
 помиловати клеврѣта своєго, ꙗко и азъ тебе поми-
 ловахъ; лѢ. и прогнѣвавъ сѣ господинъ єго прѣдасть
 и мѣжителіемъ, донѣдеже въздасть все длѣгъ свой.

лѣ. тако и оубо мой невѣснѣи сѣтворитъ вамъ, аште не отъпоуштаете къждо братоу своему отъ срѣдѣцъ вашихъ прѣгрѣшенихъ.

Г Л Я В Я. ѿ.

И бысть ѿгда съконьча Иисусъ словеса си, прѣиде отъ Галилеа и приде въ прѣдѣлы иудейскыа обѣ онъ полъ Иорѣдана. в. и по нѣмъ идоша народи мнози, и исцѣли ѿ тоу. г. и пристѣпиша къ нѣмоу фарисеи искоушающе и и глаголюще: аште достоинъ чловѣкоу поустити женѣ своѣ по всакой винѣ; д. онъ же отъвѣштавъ рече имъ: нѣсте ли чѣли яко сѣтворихъ съ прѣва мжжескъ полъ и женскъ сѣтворилахъ ѿ естъ, е. и рече: сего ради оставихъ чловѣкъ отъца и матере и прилѣпихъ сѣ къ женѣ своѣй, и бѣдетъ оба въ плѣть ѿдинѣ. з. тѣмъже оубо нѣста два, нѣ плѣть ѿдина. еже оубо богъ съчета, чловѣкъ да не разлучаетъ. з. глаголаша ѿмоу: чѣто оубо Мойсѣй заповѣда дати кнѣигы распустьныа и отъпоустити ихъ; глагола имъ: и. яко Мойсѣй по жестосрѣдию вашему повелѣ вамъ поустити жены вашѣ: испрѣва же не бысть тако. д. глаголю же вамъ, яко иже аште поустити женѣ своѣй развѣ словесе прѣлюбодѣйна и оженихъ сѣ иноу, прѣлюбѣ творить, и женѣ сѣ подѣбѣгоу прѣлюбѣ творить. і. глаголаша ѿмоу оученици ѿго: аште тако естъ вина чловѣкоу съ женоу, оубо естъ

не жениши сѧ. **дл.** онъ же рече имъ не вси вѣмѣшта-
 бѣтъ словесе сего, нѣ имѣже дано єсть. **вл.** сѣтъ ко
 каженици иже изъ чрѣва матерниа родиша сѧ тако, и
 сѣтъ каженици иже исказиша сѧ отъ чловѣкъ, и сѣтъ
 каженици иже исказиша сѧ сами себе цѣсарьствниа ра-
 ди небеснааго. могъи вѣмѣштати да вѣмѣстятъ.
гл. тѣгда приведоша къ нѣмоу дѣти, да рѣцѣ вѣзло-
 житъ на нѧ и помолитъ сѧ. оученици же запрѣктиша
 имъ. **дл.** Исоусъ же рече: оставите дѣти, не възвра-
 нѧйте имъ приити къ мѣнѣ: таковыихъ ко єсть цѣ-
 сарьствниє небесноє. **ел.** и вѣзложъ на нѧ рѣцѣ отиде
 отъ тѣдоу. **сл.** и се іетерь пристѣпль рече ємоу: оучи-
 телю благъи, чѣто благо сѣтвориш да имамъ животъ
 вѣчнъи; **зл.** онъ же рече ємоу: чѣто мѧ глаголиши
 блага; никътоже благъ тѣкъмо єдинъ богъ. аште ли
 хоштеши въ животъ вѣчнъи вѣнити, съблюди запо-
 вѣди. **ил.** глагола ємоу: кѣмъ; Исоусъ же рече: єже не
 оубиєши, не прѣлюбѣ сѣтвориши, не оукрадеши, не
 лѣжєсѣвѣдѣтель бѣди, **дл.** чѣти отьца своєго и ма-
 теръ и възлюбиши искренняаго своєго ꙗко и самъ сѧ.
к. глагола ємоу юноша: всѧ си съхранихъ отъ юно-
 сти моеѧ: чѣсо єсмь єште не доконьчаль; **ка.** рече
 ємоу Исоусъ: аште хоштеши съврѣшенъ бѣти, иди
 продаждь имѣнниє твоє и даждь ништинъ, и имѣ-
 ти имѧши сѣкровиште на небесехъ, и градъ иди въ
 слѣдъ мене. **кв.** слышавъ же юноша слово отиде скръ-
 ба: вѣ бо имѣѧ сътажанниа мѣнога. **кг.** Исоусъ же
 рече къ оученикомъ своимъ: аминъ глаголю вамъ ꙗко
 не оудобъ вѣнидеть богатъ въ цѣсарьствниє небес-

ноіе. **кд.** пакы же глаголюж вамъ, оудовѣіе іестъ вель-
 бждоу сквозѣ оуши и глинѣ проти неже богатоу въ
 цѣсарьствіе божіе вѣннннн. **ке.** слышавъше же се оуче-
 ници дивляху сѧ зѣло глаголюшше: кто оубо можетъ
 съпасенъ быти; **кс.** възврѣквъ же Іисусъ рече имъ:
 отъ чловѣккъ се невѣзможно іестъ, отъ бога же всѧ въз-
 возможна сѧтъ. **кз.** тѣгда отъврѣштавъ Петръ рече іемоу:
 господи, се мы оставихомъ всѧ и въ слѣдъ тебе идо-
 хомъ: чыто оубо вждеть намъ; **ки.** Іисусъ же рече имъ:
 аминѣ глаголюж вамъ іако въ шдѣшей по мѣнѣ, въ
 пакы бытіе, іегда сѧдетъ сынъ чловѣчьскый на прѣ-
 столѣ славы своіея, сѧдете и вы на двою на десѧте
 прѣстолоу, сѧдѧште обѣма на десѧте колѣнома изра-
 лѣвома. **кд.** и всакъ иже оставилъ іестъ домъ или бра-
 тнѧ или сѣтры или отьца или матере или женѧ или дѣ-
 ти или села имене моіега ради, сътократицеж приметъ
 и животъ вѣчнннн наследитъ. **л.** мѣнози же вждѧтъ
 прѣвнн послѣднннн и послѣдннн прѣвнн.

Г Л А В Ы . ъ .

А. Подовно бо іестъ цѣсарьствіе невескноіе чловѣкоу
 домовитоу, иже изиде коупно за оутра наяти дѣлате-
 ля въ виноградъ свой. **б.** съврѣштавъ же съ дѣлатели
 по пѣназоу на днѣ, посѣла іа въ виноградъ свой.
г. и ишѣдъ въ третннннн годнннн видѣ имъ на трѣжнннн
 стоѧшѧ прѣдннн: **д.** и тѣмъ рече: идѣте и вы въ

виноградъ мой, и еже вждеть правда ддмь вамъ.
 ѳ. они же идоша. пакы же ишдъ въ шестжж и въ де-
 вятжж годинж сътвори такожде. ѿ. въ единжж же на
 десате годинж ишдъ обрѣте дру҃гыя стояшта пра-
 здны, и глагола имъ: чѣто стоите съде весь днь
 праздни; ѿ. глаголаша емоу: яко никѣтоже насъ не
 наятъ. глагола имъ: идѣте и вы въ виноградъ, и еже
 вждеть правда примете. и. вечероу же кыкъшоу глаго-
 ла господинъ винограда къ приставникоу своему:
 призови дѣлателя и даждь имъ мздаж начнѣ отъ
 послѣдннихъ до прѣвнхъ. ѿ. пришедшей же въ
 единжж на десате годинж приаша по пѣнѣзоу.
 і. пришедшей же прѣви мнѣкаж са вѣште приати, и
 приаша и ти по пѣнѣзоу. кі. примѣше же рѣпѣтаахж
 на господинъ кі. глаголиште: како снѣ послѣдннѣ
 единъ часъ сътворивша равнѣ намъ сътвориатъ ѿ
 еси понесъшнимъ таготъ дне и варъ; кі. онъ же отъ-
 вѣштавъ рече единомуу ихъ: дру҃же, не обиждѣ те-
 бе: не по пѣнѣзоу ли съвѣштахъ съ тобою; ді. въ-
 зьми свое и иди. хоштѣ же семоу послѣдннюмоу да-
 ти яко и тебѣ. еі. или нѣсть ми лѣтъ сътворити въ
 своихъ ми еже хоштѣ; аште око твоѣ лжако естъ,
 яко азъ благъ есмь; зі. тако вждѣтъ послѣднни прѣ-
 ви и прѣви послѣднни: мнози во сѣтъ зѣвани, мало
 же избраннхъ. зі. и въсхода Исоусъ въ Иероусалимъ
 поятъ оба на десате оученика единѣ на пѣтъ, и рече
 имъ: иі. се въсходимъ въ Иероусалимъ, и сынъ чло-
 вѣчскыи прѣданъ еждеть архиеереомъ и кѣнижнни-
 комъ, и осждатъ и на смръть ді. и прѣдадатъ и на

поржгание ѡзъкомъ и виение и пропатию, и въ тре-
 тии днь въскрѣснетъ. **к.** тѣгда пристѣпи къ нѣмоу
 мати сыноу Зеведовоу съ сынома своимъ кланяѣшши
 сѧ и просашти нѣчьсо отъ нѣго. **ка.** онъ же рече ѡй-
 чьсо хощеши; глагола ѡмоу рци да сѧдетъ сѧ сына
 моѧ ѡединъ о деснѣжѣ тебе и ѡединъ о шоуѣжѣ тебе
 въ цѣсарьствѣ твоѣмъ. **кв.** отъвѣштавъ же Исоусъ
 рече: не вѣста чьсо просита. можетъ ли пити чашѣ
 ѣже азъ имамъ пити, ли крѣщеніемъ имъже азъ
 крѣштаѣ сѧ крѣстити сѧ; глаголаста ѡмоу: можетъ
 кр. и глагола има: чашѣ оубо моѣ испіета, и бо и крѣ-
 штеніемъ имъже азъ крѣштаѣ сѧ крѣстити сѧ, а еже
 сѣсти о деснѣжѣ и о шоуѣжѣ мене нѣсть моѣ дати, нъ
 имъже оуготовано ѡсть отъ отьца моѣго. **кд.** и слы-
 шавъше десѧть негодоваша о овою братоу. **ке.** Исоусъ
 же призъвавъ ѡ рече: вѣсте ѡко кѣнази ѡзъкъ го-
 сподьствоуѣтъ ими, и велиции овладѣтъ ими. **кс.** не
 тако же бѣдетъ въ васъ, нъ иже аште хощетъ въ-
 шти бѣти въ васъ, да бѣдетъ вашъ слоугъ, **кз.** и иже
 аште хощетъ въ васъ бѣти прѣдъни, да бѣдетъ въ-
 сѣмъ рабъ. **ки.** ѡкоже сынъ чловѣчьскій не приде да
 послужать ѡмоу, нъ да послужитъ и дати доушѣ
 своѣ изъавлѣнию за мѣногѣмъ. **кд.** и сѣходаштоу ѡмоу
 отъ Иерихона по нѣмъ идоша народи мѣнози. **л.** и се
 два слѣпца сѣдѧшта при пѣти, слышавъша ѡко Исоусъ
 мимо ходитъ, възъпѣста глаголюшта: помилуй на,
 господи, сыноу Давыдовъ. **ла.** народъ же запрѣти има
 да оумлѣчѧта. она же паче зъваласта глаголюшта:
 помилуй на, господи, сыноу Давыдовъ. **лв.** и ставъ

Иисусъ възгласи ѿ и рече чьто хощета да сътворижа
 вама; **лг.** глаголаста ѿмоу господи, да отквръзета
 са очи наю. **лд.** милосръдовавъ же Иисусъ прикоснж са
 очню има, и авниє прозьржета има очи, и по ниємь идоста.

Г Л Я Б Я. ка.

И ѿгда приближиша са въ Иероусалимъ и прииде
 въ Бидѣфагнж къ горк ѿлеоньскѣй, тьгда Иисусъ
 посъла два оученика свои **в.** глаголиа има идѣта въ
 всь ѿже ѿсть прѣмо вама. и авниє обраштета оскла
 привязано, и ждрѣва съ нимь отърѣшьша приведѣта
 ми. **г.** и аште речеть къто вама чьто, речета тако го-
 сподь трѣбоуєть ѿю, и авниє посълаєть ѿ. **д.** се же
 всье вьстѣ да съвждеть са реченоє пророкомь глаго-
 лжштемь **е.** рьцѣте дъштери сионовѣ се цѣсарь твой
 идеть къ тебѣ, кроткъвъ и вьскдъ на оскла и ждрѣ-
 ва сына царьмьнича. **ж.** шдѣша же оученика и сътвори-
 ша ѿкоже повелѣ има Иисусъ, **з.** приведоста оскла
 и ждрѣва, и възложиша врѣхоу ѿю ризы свои, и
 вьскде врѣхоу ихъ. **и.** мьножайше же народи постъла-
 ша ризы свои по пжти, дреузни же рѣзлаух вѣтви отъ
 дрѣвъ и постилаах по пжти. **й.** народи же ходашти
 прѣдъ нимь и слѣдъ зѣваах глагольште осана сыноу
 Давыдовоу, благословаєнъ градъи въ има господьниє,
 осана къ вьшьннихъ. **і.** и вьшдѣшоу ѿмоу въ Иероу-
 салимъ потрясе са всь градъ глаголиа къто съ ѿсть;

аї. народи же глаголаахъ съ ієсть Іисоусъ пророкъ иже
 отъ Назареда галилейскаго. вї. и въниде Іисоусъ въ
 црѣкѣвъ божиж, и изгъна вса продажштаѡ и коу-
 поужштаѡ въ црѣкѣви, и трапезы трѣжникомъ
 испроврѣже, и сѣдалишта продажштинухъ голжи. гї. и
 глагола имъ ꙗко писано ієсть ꙗко храмъ мой храмъ молитвѣ
 наречеть сѡ, вы же сътвористе и врѣтъпѣ разбойникъ.
 дї. и пристѣпнша къ нїємоу хроми и слѣпи въ црѣ-
 кѣви, и исцѣли ѡ. еї. видѣвъше же архїиереи и кѣни-
 жници чоудеса ѡже сътвори Іисоусъ, и отрокы зовшта
 въ црѣкѣви и глаголишта ꙗко осана сыноу Давыдовоу,
 негодоваша ѕї. и рѣкша іємоу ꙗко слышиши ли чѣто си
 глаголишь; Іисоусъ же рече имъ ꙗко іей. нѣсте ли николи-
 же чѣли ѡко изъ оустъ младѣнць и съсѣштинухъ съврѣ-
 шилъ ієси хвалж; ѕї. и оставъ ѡ изиде вънѣ изъ гра-
 да въ Биданиж, и въдвори сѡ тоу. нї. оутро же въз-
 вращъ сѡ въ градъ възалѣка, дї. и оузрѣвъ смокъ-
 вѣницж іединж при пѣти, приде къ нїей, и ничѣсоже
 не обрѣте на нїей тѣкъмо лнствїе іедино. и глагола
 іей ꙗко да николиже отъ тебе плода не вждеть въ вѣкы. и
 лнствїе исѣше смокъвѣница. к. и видѣвъше оученици дн-
 виша сѡ глаголиште ꙗко лнствїе исѣше смокъвѣница;
 ка. отъвѣштавъ же Іисоусъ рече имъ ꙗко аминъ глаголю
 вамъ, аште имате вѣрж и не оусжмѣните сѡ, не тѣкъмо
 смокъвѣничьноіє сътвористе, нѣ аште и горѣ сїей речете ꙗко
 двигни сѡ и врѣзи сѡ въ морїє, вждеть ꙗко кѣ. и вса
 ієлика аште въспросите въ молитвѣ вѣроужште приме-
 те. кг. и пришѣдъшоу іємоу въ црѣкѣвъ пристѣпнша
 къ нїємоу оучаштоу архїиереи и старци людѣстни

глаголюште ꙗкоже власти си твориши, и кто ти
 дастъ область сию; **кд.** отъвѣштавъ же Иисусъ рече
 имъ: въпрошъ же вы и азъ единое слово, еже аште
 речете мнѣ, и азъ вамъ рекъ юже власти си твори.
ке. крѣщение Иованово отъ каждоу вѣ; съ неесе ли, или
 отъ чловѣкѣ; они же помышляахъ въ себѣ глаголю-
 ште: аште речемъ съ неесе, речеть намъ по чкѣто
 оубо не вѣроставе юмоу; **кз.** аште ли же речемъ отъ
 чловѣкѣ, воимъ са народа: вси бо яко пророка имать
 Иоана. **кв.** и отъвѣштавъше Иисусови рѣша: не вѣмъ.
 рече имъ и тѣ: ни азъ глаголю вамъ юже власти си
 твори. **ки.** чкѣто же са вамъ мнннть; чловѣкѣ иетерь
 имѣ двѣ чадѣ. и пришѣдъ къ прѣвоуоумоу рече: чадѣ,
 иди дньсь дѣлай въ виноградѣ моемъ. **кж.** онъ же
 отъвѣштавъ рече: не хощъ, послѣдъ же расказа въ са
 иде. **л.** и пристъпль къ другоуоумоу рече такожде: онъ
 же отъвѣштавъ рече: азъ, господи, и не иде. **ла.** кый
 отъ обою сътвори волю отъчъ; глаголаша юмоу: прѣ-
 вѣй. глагола имъ Иисусъ: аминъ глаголю вамъ яко
 мытарнѣ и любодѣйца варяжтъ вы въ цѣсарьствни
 божи. **лв.** прииде бо къ вамъ Иоанъ пжтемъ правдѣ-
 ннымъ, и не ѡсте юмоу вѣрѣ: мытарнѣ же и любо-
 дѣйца ѡша юмоу вѣрѣ, вы же видѣвъше не расказае
 са послѣдъ ѡти юмоу вѣрѣ. **лг.** инъ притѣчъ слыши-
 те. чловѣкѣ вѣ домовитъ, иже насади виноградъ, и
 оплотомъ и огради и ископа въ нѣмъ точило и създа
 стлѣпъ, и вѣдасть и дѣлаателемъ, и отиде. **лд.** игда
 же приближи са врѣмъ плодомъ, посла рабѣ своиа къ
 дѣлаателемъ приати плоды его. **ле.** и имъше дѣлаате-

лнѣ рабѣ ѿ него ового виша ового же оубиша а другоаго
 каменнѣмъ побнша. **лс.** пакы посла инѣ рабѣ мѣно-
 жайша прѣвѣнухъ, и сѣтвориша имъ такожде. **лз.** по-
 слѣдъ же посла къ нимъ сынъ свой глагола: оуспра-
 матъ сѣ сына моего. **ли.** дѣлателнѣ же видѣвѣше сы-
 на рѣша въ сѣбѣ: сѣ ѿсть наследникъ: придѣте
 оубиамъ и и оудрѣжимъ достоиннѣ него. **лѡ.** и имѣ-
 ше и извлѣкоша и вѣнъ изъ винограда и оубиша.
лм. ѿгда оубо придетъ господнѣ винограда, чѣто
 сѣтворитъ дѣлателнѣмъ тѣмъ; **ла.** глаголаша ѿмоу:
 зѣлы зѣлкъ погоубитъ ѿ, и виноградъ прѣдастъ
 инѣмъ дѣлателнѣмъ, иже вѣздадѣтъ ѿмоу плоды въ
 врѣмена своя. **лв.** глагола имъ Іисусъ: нѣсте ли чѣли
 николиже въ кѣнигахъ: камень ѿгоже не врѣдоу сѣ-
 твориша зиждѣштей, сѣ бѣсть въ главѣ жлоу: отъ
 господи бѣсть си, и ѿсть дивна въ очню нашею.
лг. сего ради глагола вамъ ѿко отиметъ сѣ отъ васъ
 цѣсарствнѣ божиѣ и дасть сѣ ѿзѣкоу творѣштоу-
 оумоу плоды ѿго. **лд.** и падѣи на камени семь сѣкроу-
 шить сѣ: а на нѣмъже падетъ, сѣтретъ и. **ле.** и слы-
 шавѣше архїереи и фарисеи притѣча ѿго разоумѣша
 ѿко о нухъ глаголетъ: **лз.** и иштѣште ѿти ѿго оубо-
 ша сѣ народа, по нѣже ѿко пророка имѣахъ и.

Г Л Я Б Я. кѢ.

И отъвѣштавъ Иисусъ пакы рече имъ въ притѣ-
 чахъ глагола: в. оуподоби сѧ цѣсарьствію небесноіе
 чловѣкоу цѣсарю, иже сътвори бракъ сыноу своіемоу.
 г. и посъла рабы своѧ призъвати зъваныѧ на бракъ,
 и не хотѣахъ принити. д. пакы посъла ины рабы, гла-
 гола: рыцѣте зъванымъ: се обѣдъ мой оуготовахъ,
 юнци мои и оупитѣнаѧ исколеѧ, и всѧ оуготована:
 придѣте на бракъ. е. они же неврѣгыше отидоша, овъ
 на село своіе, овъ же на коупаж своѣж. з. а прочии имъ-
 ше рабы іего досадиша имъ и извиша ѧ. з. и слышавъ
 цѣсарь тѣ разгнѣва сѧ и посълавъ своѧ воѧ погоуби
 оувийца тѣ и градъ ихъ зажьже. и. тѣгда глагола ра-
 бомъ своимъ: бракъ оубо готовъ іестъ, а зъвании не
 вѣша достойни. д. идѣте оубо на исходишта пѣтий, и
 іелико аште обратете призовѣте на бракъ. і. и ишѣ-
 дѣше раби ти на пѣти събраша всѧ ѧже обрѣтоша,
 зѣлыѧ же и добрыѧ, и напѣни сѧ бракъ възлежа-
 штиихъ. лг. въшѣдъ же цѣсарь видѣтъ възлежашти-
 ихъ видѣ тоу чловѣка не облѣчена въ одѣннѣ брач-
 ноіе. вг. и глагола іемоу: друже, како въниде сѣмо не-
 нмы одѣннѣ брачна; онъ же оумлъча. гг. тѣгда рече
 цѣсарь слоугамъ: съвѣзавѣше іемоу ржцѣ и нозѣ въ-
 зьмѣте и и вѣврѣзѣте въ тѣмъ кромѣшныѣж: тоу
 бѣдетъ плачь и скръжьтъ зѣвомъ. дг. мѣнози бо сѣтъ
 зъвани, мало же избраныихъ. ег. тѣгда шѣдѣше фари-
 сен съвѣтъ сътвориша како да и облыстятъ словомъ.

51. и посылають къ нѣмоу оученикы своиа съ Иродиа-
 ны, глаголюште оучителю, вѣмъ яко истинныи еси
 и пшти божию въ истинѣ оучиши, и не брѣжеши ни о
 комъ же не зѣриши во на лице чловѣкомъ. 51. рѣци
 оубо намъ, чѣто ти са мьнить; достойно ли юсть дати
 кинъскъ Кесарієви, или ни; 51. разоумѣвъ же Исоусъ
 лжкавство ихъ рече чѣто ма искоушаєте, лицемѣри;
 51. покажите ми цѣтж кинъсьнжж. они же принесоша
 юмоу цѣтж. 51. и глагола имъ чий юсть образъ съ и
 написание; 51. глаголаша юмоу Кесарієвъ. тѣгда гла-
 гола имъ въздадите оубо Кесарієва Кесарієви, а божиа
 богоу. 51. и слышавъше дивиша са, и оставьше и
 отидоша. 51. въ тѣ днь пристѣпиша къ нѣмоу са-
 доукен иже глаголють не быти въскрѣсенню, и въпро-
 сиша и 51. глаголюште оучителю, Мойсией рече, аште
 къто оумреть не имы чадъ, да поиметь братъ юго
 женж юго и въскрѣснть сѣма брата своѣго. 51. вѣкаше
 же въ насъ седмь братиа. и прѣвѣый ожень са оумрѣтъ,
 и не имы сѣмене остави женж своѣж братоу своѣмоу.
 51. такожде и вѣторый и третии, до седмаго. 51. по-
 слѣжде же ихъ всѣхъ оумрѣтъ и жена. 51. въ въскрѣ-
 шеннѣ оубо котораго отъ седми еждеть жена; всен ко
 нимъша ѡ. 51. отъвѣштавъ же Исоусъ рече имъ вѣд-
 дите не вѣдѣште кнѣи ни силы божиа. 51. въ въскрѣ-
 шеннѣ ко ни женатъ са ни посагають, нѣ яко анъ-
 гели божиа на небеси сѣтъ. 51. о въскрѣшеннѣ же мръ-
 твѣныхъ нѣсте ли чѣли реченааго вамъ богомъ глаголю-
 штемъ. 51. азъ юсмк богъ Авраамъ и богъ Исаковъ и
 богъ Иаковъ; нѣсть богъ богъ мрътвѣныхъ, нѣ жи-

вѣдѣхъ. **лг.** и слышавъше народи дивашахъ сѧ о оученици его. **лд.** фарисеи же слышавъше яко посрами сѧ доукѣмъ, събраша сѧ въ коупѣкѣ, **ле.** и въпроси единый отъ нихъ законъникъ искоушаша и и глаголахъ. **лз.** оучителю, кака заповѣдь больше есть въ законѣ; **лаз.** Иисусъ же рече ѿмоу. възлюбиши господа бога своего всѣмъ срѣдцемъ своимъ и всесѣмъ доушею своею и всесѣмъ мыслию своею. **ли.** си есть прѣвата и больше заповѣдь, **лб.** въторая же подобна ей. възлюбиши ближняго своего яко самъ сѧ. **лм.** въ сею обою заповѣдню всѣ законъ и пророци висѧтъ. **лма.** събраномъ же фарисеомъ въпроси ѧ Иисусъ глаголахъ. **лмв.** чьто сѧ вамъ мнѣнѣтъ о Христѣ; чий есть сынъ; глаголаша ѿмоу. Давыдовъ. **лмг.** глагола имъ. како оубо Давыдъ доухомъ господа его нарицаеть глаголахъ. **лмд.** рече господь господеву моѿмоу. сѣди о десѣнжѣ мене дондеже положж врагы твоѧ подъножию ногама твоима. **лме.** аште оубо Давыдъ господа нарицаеть и, како ѿмоу есть сынъ; **лмс.** и никътоже можааше отъвѣштати ѿмоу словесе, ниже смѣкъ къто отъ дне того въпросити его къ томоу.

Г Л Я Б Я. **кг.**

Тъгда Иисусъ глагола къ народомъ и оученикомъ своимъ, **кв.** глаголахъ. на Мойсеовѣ сѣдалишти сѣдоша кънижъници и фарисеи. **кв.** всѧ оубо ѧелнка аште рекжтъ вамъ блюсти, съблюдайте и творите. по дѣломъ же

нѹхъ не творите глаголютъ бо и не творатъ. д. съва-
 зають бо брѣмена тяжка и неодоубь носима и въскла-
 дають на плешта чловѣчьска, а прѣстоми своимъ не хо-
 тятъ двигнѹти нѹхъ. е. вса же дѣла свои творатъ яко
 да видими бждѹтъ чловѣкы. раширяють бо хранни-
 шта свои и величають подѣметы ризъ своихъ, з. лю-
 бятъ же прѣждевъзлѣганна на вечерахъ и прѣждесѣ-
 данна на събориштихъ. з. и цѣлованна на трѣжи-
 штихъ и нарицати сѹ чловѣкы. равѣви, равѣви.
 и. вы же не нарицайте сѹ равѣви. ѳдинъ бо ѳсть
 оучитель вашъ, Христосъ, вси же вы братиа ѳсте. д. и
 отьца не нарицайте севѣ на земли. ѳдинъ бо ѳсть отьць
 вашъ иже ѳсть на небесехъ. і. ни нарицайте сѹ наста-
 вѣнници, ѳдинъ бо ѳсть наставѣникъ вашъ, Христосъ.
 л. а болии въ васъ да бждеть вамъ слоуга. в. а иже
 възнесеть сѹ съмѣритъ сѹ, и съмѣримай сѹ възнесеть
 сѹ. г. горіе же вамъ, кѣнигѣчнѹ и фариसेи лицемѣри,
 яко сънѣдѹете домъ вдовиць и винож далече моли-
 твж твораште. сего ради лише примете осжженіе.
 д. горіе вамъ, кѣнигѣчнѹ и фариसेи лицемѣри, яко за-
 тварѹете цѣсарьствіе небесьное прѣдъ чловѣкы. вы
 бо не въходите, ни въходаштихъ оставѹете кѣни-
 ти. е. горіе вамъ, кѣнигѣчнѹ и фариसेи лицемѣри,
 яко прѣходите моріе и соушж сътворити ѳдинного
 пришьльца, и ѳгда бждеть, творите и сына геіенѣны
 соугоувѣнша васъ. з. горіе вамъ, вожди сѹпи гла-
 голюштей. иже аште клѣнеть сѹ црѣкѣвнѹ, ничктоже
 ѳсть. а иже клѣнеть сѹ златомъ црѣкѣвнѣннѹ,
 длѣжнъ ѳсть. з. боуи и сѹпи, кѹто бо болии ѳсть,

злато ли, ли црѣкы свѣташтина злато; иі. иже аште
 клѣнеть са олтариємь, ничьтоже іесть: а иже клѣнеть
 са даромь иже іесть врѣхоу іего, длѣжнѣ іесть.
 ді. боуи и слѣпи, чьто бо іесть коліе, дарѣ ли, или
 олтари свѣтай дарѣ; к. клѣнѣый са оубо олтариємь
 клѣнеть са имь и сжштиними врѣхоу іего, ка. клѣнѣый
 са црѣкѣвнѣ клѣнеть са іеж и живжштинимь въ нѣей,
 кв. клѣнѣый са небесемь клѣнеть са прѣстоломь божи-
 іемь и сѣдѣштинимь на нѣемь. кг. горіе вамь, кѣнигѣч-
 чнѣ и фариसेи лицемѣри, іако отѣдесѣтствоуіете ма-
 твж и копрѣ и киминѣ, и остависте тѣжша закона,
 сждѣ и милость и вѣрж. си же подоваше творити, и
 тѣхѣ не оставити. кд. вожди слѣпи, оцѣждашштей
 комары, а велѣждѣ пожирашште. ке. горіе вамь,
 кѣнигѣчнѣ и фариसेи лицемѣри, іако очнштаіете въ-
 нѣшнѣіе стѣклѣницѣ и блюда, вънжтрыждоу же сжтѣ
 плѣни хыштеннѣ и неправды. кс. фарисею слѣпѣый,
 очисти прѣжде вънжтрынѣіе стѣклѣницѣ и блюда, да
 бждеть и вънѣшнѣіе іма чисто. кз. горіе вамь,
 кѣнижнѣици и фарисеи лицемѣри, іако подобите са гро-
 бомь повапнѣіеномь, иже вънѣждоу оубо видатѣ са
 краснѣи, вънжтрыждоу же сжтѣ плѣни костий мрѣтвѣ-
 нѣхъ и всакоѣ нечистоты. ки. тако и въ вънѣждоу
 оубо іавліете са чловѣкомь правдѣни, вънжтрыждоу
 же іестѣ плѣни лицемѣри и кезаконнѣи. кд. горіе вамь,
 кѣнигѣчнѣ и фарисеи лицемѣри, іако зждете гробы
 пророчѣскыѣ и красите ракы правдѣнѣиѣхъ, л. и глаго-
 ліете: аште въхоумь были въ дѣни отѣцѣ нашихъ, не
 въхоумь оубо были обжштѣнѣици имь въ крѣви пророкѣ.

ла. тѣмъже съвѣдѣтельствоуєте о севѣ ꙗко сынове
 есте избивъшнихъ пророкы. лв. и въ напѣвните мѣ-
 рж отьць вашихъ. лг. змиѧ иштаднѧ ехидьнова, ка-
 ко оубѣжите сѣда геоньскааго; лд. сего ради се азъ
 сълѣж къ вамъ пророкы и прѣмъждры и кѣнигъчнѧ
 и отъ нихъ оубиете и распьнете, и отъ нихъ тепете
 на събориштихъ вашихъ и ижденете отъ града въ
 градъ, ле. да придетъ на въ всака крѣвь правдынаѧ
 проливаемаѧ на земли, отъ крѣве Авела правды-
 нааго до крѣве Захарнѧ сына Варахннѧ, ꙗкоже оуби-
 сте междуо црѣкѣвнѣж и олѣтарѣмъ. лс. аминъ гла-
 голѣж вамъ, ꙗко приндѣтъ вса си на родъ съ.
 лз. Иероусалиме, Иероусалиме избиваѧй пророкы и
 камениемъ побиваѧй посѣланъѧ къ тебѣ, коль краты
 въсхотѣхъ събрати чада твоѧ, ꙗкоже събираютъ ко-
 кошъ пѣтѣкнѣца своѧ подъ крилѣ, и не въсхотѣте.
 ли. се оставлѧютъ съ вамъ домъ вашъ поустъ.
 лд. глаголѣж бо вамъ, ꙗко не имате мене видѣти отъ
 селѣ, дондеже речете: благословленъ градъѧй въ имя
 господнѣ.

Г Л Я Б Я. кд.

И ишедъ Иисусъ идѣаше отъ црѣкѣве, и при-
 стѣпиша къ нѣмоу оученици ѧго показати ѧмоу зѣда-
 ннѧ црѣкѣвнѧѧ. в. Иисусъ же рече имъ: не види-
 те ли всѣхъ сихъ; аминъ глаголѣж вамъ, не имате

остати съде камень на камени, иже не разорить сѧ.
 ѿ. сѧдѧшѧтоу же иѧмоу на горѣ ѡлеоньскѣй, пристѧпи-
 ша къ иѧмоу оученици иѧдиномуу глаголюще: по-
 вѣжда намѣ, къгда си бѣдѧтъ, и что иѧсть знаме-
 ннѧ твоѧго пришествнѧ и коньчаннѧ вѣка; ѧ. и отъ-
 вѣштавѣ Иисусъ рече намѣ: блюдиѧте сѧ да никѣтоже
 васѣ не прѣклетитѣ. ѡ. мнози бо приидѧтъ въ иѧма
 моѧ глаголюще: азѣ иѧсмѣ Христосѣ, и многы
 прѣклетѧтъ. ѡ. оуслышати же имѧте брани и слышан-
 ннѧ брании. видите, не оужасайте сѧ: подобаетѣ бо
 всѣмѣ быти, нѣ не тѣгда иѧсть коньчина. ѡ. вѣста-
 нетѣ бо ѧззыкѣ на ѧззыкѣ и цѣсарьство на цѣсарьство,
 и бѣдѧтъ глади и пагоубы и трѧси по мѣста: ѡ. всѧ
 же си начало волѣзний. ѧ. тѣгда прѣдѧдѧтъ въ
 скръвь и оубиѧтъ въ, и бѣдете ненавидими всѣми
 ѧззыкы имене моѧго ради. ѡ. и тѣгда съблазнятѣ сѧ
 мнози и другѣ друга прѣдѧдѧтъ и възненавидѧтъ
 другѣ друга. ѧ. и мнози лѧжи пророци вѣстанѧтъ и
 прѣклетѧтъ многы. ѧ. и за оумноженнѧ безаконнѧ
 исакнетѣ любы многыиныхѣ. ѧ. прѣтръпѣвый же до
 коньца, тѣ спсаетѣ сѧ. ѧ. и проповѣстѣ сѧ се ѡванъ-
 гелинѧ цѣсарьствнѧ по всей вѣселенѣй, къ съвѣдѣ-
 тельство всѣмѣ ѧзыкомѣ. и тѣгда приидетѣ коньчи-
 на. ѧ. иѧгда оубо оубиѧте мръзость запоустѣннѧ, рече-
 ннѧ Даниломѣ пророкомѣ, стоѧштѣ на мѣстѣ свѧтѣ-
 чьтѣй да разоумѣваетѣ, ѧ. тѣгда сѧштѣй въ Иудеи да
 вѣгѧдѧтъ на горы, ѧ. и иже на кровѣ да не сълазитѣ
 възати иже сѧтъ въ храмнѣ иѧго, ѧ. и иже на селѣ
 да не възвратитѣ сѧ възпѧтъ възати ризѣ своихѣ.

Ѡ. ГОРИЕ ЖЕ НЕПРАЗДНИМЪ И ДОШАТНИМЪ ВЪ ТЪИ ДНИ.
 Б. МОЛИТЕ ЖЕ СЯ ДА НЕ БЖДЕТЬ ВЪКСТВО ВАШЕ ЗИМЪ НИ
 ВЪ СЖБОТЖ. КА. БЖДЕТЬ БО ТЪГДА СКРЪБЬ ВЕЛИКА, ЯКА-
 ЖЕ НЪКСТЬ БЪЛА ОТЪ НАЧАЛА ВСЕГО МИРА ДО СЕЛЪ, НИ
 ИМАТЬ БЪТИ. КВ. И АШТЕ НЕ БЪША ПРЪКРАТИЛИ СЯ ТИ
 ДНИИЕ, НЕ БЫ ОУБО СЪПАСЛА СЯ ВСАКА ПЛЪТЬ. ЗА ИЗБРА-
 НЪИЯ ЖЕ ПРЪКРАТАТЬ СЯ ТИ ДНИИЕ. КГ. ТЪГДА АШТЕ КЪТО
 ВАМЪ РЕЧЕТЪ СЕ СЪДЕ ХРИСТОСЪ ИЛИ СЪДЕ, НЕ ИМЪТЕ ВЪКРЫ.
 КД. ВЪСТАНЪТЪ БО ЛЪЖИ ХРЪСТИ И ЛЪЖИ ПРОРОЦИ И ДАДАТЬ
 ЗНАМЕНИА ВЕЛИА И ЧОУДЕСА, ЯКО ПРЪКЛЪСТИТИ, АШТЕ ВЪЗ-
 МОЖЬНО, ИЗБРАНЪИЯ. КЕ. СЕ ПРЪЖДЕ РЕКОХЪ ВАМЪ. КЗ. АШТЕ
 ОУБО РЕКЪТЪ ВАМЪ СЕ ВЪ ПОУСТЪИНИ ИЕСТЪ, НЕ ИЗИДЪ-
 ТЕ, СЕ ВЪ КРОВЪХЪ, НЕ ИМЪТЕ ВЪКРЫ. КЗ. ЯКОЖЕ БО
 МЛЪННИИ ИСХОДИТЬ ОТЪ ВЪСТОКЪ И ЯВЛЪЮЕТЪ СЯ ДО ЗА-
 ПАДЪ, ТАКО БЖДЕТЬ ПРИШЪСТВИИЕ СЫНА ЧЛОВЪКЪСКААГО.
 КИ. ИДЕЖЕ БО АШТЕ БЖДЕТЬ ТРОУПЪ, ТОУ СЪВЕРЖЪТЪ СЯ
 ОРЪАИ. КД. АКИЕ ЖЕ ПО СКРЪБИ ДНИИ ТЪХЪ СЛЪНЦЕ ПО-
 МРЪКНЕТЬ, И ЛОУНА НЕ ДАСТЬ СВЪКТА СВОЕГО, И ЗВЪЗДЫ
 СЪПАДЪТЪ СЪ НЕБЕСЕ, И СИЛЪ НЕБЕСЪНЪИЯ ДВИГЪТЪ СЯ.
 Л. И ТЪГДА ЯВИТЬ СЯ ЗНАМЕНИЕ СЫНА ЧЛОВЪКЪСКААГО НА
 НЕБЕСИ, И ТЪГДА ВЪСПЛАЧЪТЪ СЯ ВСА КОЛЪНА ЗЕМЪСКАА,
 И ОУЗЪРАТЬ СЫНА ЧЛОВЪКЪСКААГО ИДЖШТА НА ОБЛАЦЪХЪ
 НЕБЕСЪНЪИХЪ СЪ СИЛОЖ И СЛОВОЖ ВЕЛИКОЖ. ЛА. И ПОСЪ-
 ЛЪЮТЪ АНЪГЕЛЪ СВОИ СЪ ГЛАСОМЪ ВЕЛИКОМЪ ТРЪБЪНЪИМЪ,
 И СЪВЕРЖЪТЪ ИЗБРАНЪИЯ ЕГО ОТЪ ЧЕТЫРЪ ВЪТРЪ ОТЪ
 КОНЪЦЪ НЕБЕСЪ ДО КОНЪЦЪ ИХЪ. ЛБ. ОТЪ СМОКЪВЪНИЦА ЖЕ
 НАОУЧИТЕ СЯ ПРИТЪЧИ. ИГДАЖЕ ОУЖЕ ВЪИ ИЕА БЖДЕТЬ
 МЛАДА И ЛИСТВИИЕ ПРОЗЪБНЕТЬ, ВЪКТЕ ЯКО БЛИЗЪ ИЕСТЪ
 ЖАТВА. ЛГ. ТАКОЖДЕ И ВЪ ИГДА ОУЗЪРИТЕ ВСА СИ, ВЪ-

ДИТЕ ЯКО БЛИЗЪ ІЕСТЬ ПРИ ДВѢРЮХЪ. лд. АМИНЪ ГЛАГОЛЖ
 ВАМЪ * НЕ МИМО ИДЕТЬ РОДЪ СЪ ДОНЬДЕЖЕ ВСА БЖДЖТЬ.
ле. НЕБО И ЗЕМЛЯ МИМО ИДЕТЬ, А СЛОВЕСА МОЯ НЕ МИМО
 ИДЖТЬ. лз. А О ДЪНИ ТОМЪ И О ГОДИНѢ НИКЪТОЖЕ НЕ
 ВЪКСТЬ, НИ АНЪГЕЛИ НЕБЕСЬНИИ, ТЪКЪМО ОТЬЦЪ МОЙ ІЕ-
 ДИНЪ. лз. ЯКОЖЕ БО ВЪ ДЪНИ НОЮЕВЪ, ТАКО БЖДЕТЬ И
 ВЪ ПРИШЬСТВІЕ СЫНА ЧЛОВѢЧЬСКАГО. ли. ЯКОЖЕ БО БѢАХЪ
 ВЪ ДЪНИ ПРѢЖДЕ ПОТОПА ІАДЖШТЕ И ПИЖШТЕ, ЖЕНАШТЕ
 СЯ И ПОСАГАЯШТЕ, ДО НІЕГОЖЕ ДЪНЕ ВЪНИДЕ НОЮЕ ВЪ КОВЪ-
 ЧЕГЪ, лд. И НЕ ОШТОУТИША ДОНЬДЕЖЕ ПРИДЕ ПОТОПЪ И ВЪ-
 ЗАТЪ ВСА, ТАКО БЖДЕТЬ ПРИШЬСТВІЕ СЫНА ЧЛОВѢЧЬСКАГО.
лм. ТЪГДА БЖДЕТА ДВА НА СЕЛѢ * ІЕДИНЪ ПОІЕМЛІЕТЪ СЯ,
 А ДРОУГЫЙ ОСТАВЛІАЮЕТЪ СЯ. лм. ДВѢ МЕЛЪЖШТИ ВЪ ЖРЪНЪ-
 ВАХЪ * ІЕДИНА ПОІЕМЛІЕТЪ СЯ, И ІЕДИНА ОСТАВЛІАЮЕТЪ СЯ.
лмв. БЪДИТЕ ОУБО, ЯКО НЕ ВЪСТЕ ВЪ КЖЖ ГОДИНЖ ГОСПОДЪ
 ВАШЪ ПРИДЕТЬ. лмг. СЕ ЖЕ ВЪДИТЕ, ЯКО АШТЕ БЫ ВЪДѢЛЪ
 ГОСПОДИНЪ ХРАМОУ ВЪ КЖЖ СТРАЖЖ ТАТЬ ПРИДЕТЬ, БЪ-
 ДѢЛЪ ОУБО БЫ И НЕ БЫ ОСТАВИЛЪ ПОДЪКОПАТИ ХРАМИНЫ
 СВОЕЯ. лмд. СЕГО РАДИ И ВЪ БЖДѢТЕ ГОТОВИ, ЯКО ВЪ
 НЪЖЕ НЕ МЪНИТЕ ЧАСЪ СЫНЪ ЧЛОВѢЧЬСКИЙ ПРИДЕТЬ.
лме. КЪТО ОУБО ІЕСТЬ ВЪРЪНЪЙ РАБЪ И МЖДРЪЙ, ІЕГОЖЕ
 ПОСТАВИ ГОСПОДИНЪ ІЕГО НАДЪ ДОМОМЪ СВОИМЪ, ДА ДАСТЬ
 ИМЪ ВЪ ВРѢМЯ ПИШТЖ НУХЪ; лмз. БЛАЖЕНЪ РАБЪ ТЪ ІЕГО-
 ЖЕ ПРИШЪДЪ ГОСПОДИНЪ ІЕГО ОБРАШТЕТЬ ТАКО ТВОРАШТА.
лмз. АМИНЪ ГЛАГОЛЖ ВАМЪ ЯКО НАДЪ ВЪСѢМЪ ИМѢНИЕМЪ
 СВОИМЪ ПОСТАВИТИ И. лми. АШТЕ ЛИ РЕЧЕТЪ ЗЪЛЪЙ РАБЪ ТЪ
 ВЪ СРЪДЪЦИ СВОЕМЪ * МОУДИТЬ ГОСПОДИНЪ МОЙ ПРИИТИ,
лмд. И НАЧЪНЕТЪ ВИТИ КЛЕВРѢТЫ СВОЯ, ІАСТИ ЖЕ И ПИТИ
 СЪ ПИЯНИЦАМИ, лн. ПРИДЕТЬ ГОСПОДИНЪ РАБА ТОГО ВЪ ДЪНЬ

вѣ нѣже не чають и вѣ часѣ вѣ нѣже не вѣсть, на и
 протешеть и полѣма, и часть его съ лицемѣры поло-
 жить: тоу вѣдетъ плачь и скръжьтъ зжбомъ. и оуно . . .

Г Л Я Б Я. кѣ.

Тѣгда оуподобить сѣ цѣсарьствниѣ невескноѣ де-
 сати дѣвѣ, яже принимаша свѣтильники своя изидо-
 ша противъ женихоу и невѣсткѣ. в. патъ же вѣ отъ
 нухъ боуи и патъ мждръ. г. боуиѣ бо принимаша
 свѣтильники своя не вѣзаша съ собою олея, д. а мж-
 дрѣша приаша олей вѣ съсждѣхъ съ свѣтильники
 своими. е. моудаштоу же женихоу вѣздрѣмаша сѣ
 всѣа и съпаухъ. з. полоу ношти же вѣпль бѣсть: се
 женихъ градетъ, исходите вѣ сѣрѣтениѣ ѣмоу. з. тѣгда
 вѣсташа всѣа дѣвѣ ты и оу Красиша свѣтильники сво-
 ѣа. и. а боуиѣ рекоша мждръимъ: дадите намъ отъ
 олея вашего, яко свѣтильници наши оугасають. д. отъ-
 вѣшташа же мждръѣ глаголишта: ѣда како не доста-
 нетъ намъ и вамъ. идѣте же паче къ продажштимъ,
 и коупите сѣвѣ. і. иджштамъ же имъ коупитъ, прииде
 женихъ, и готовѣа вѣнидоша съ нимъ на бракъ, и
 затворѣны бѣша двѣри. кі. послѣдѣ же приидоша и
 прочѣа дѣвѣ глаголишта: господи господи, отъврѣ-
 зи намъ. кі. онъ же отъвѣштавѣ рече: аминъ глаголи
 вамъ, нѣ вѣдѣ касѣ. кі. вѣдите оубо, яко не вѣсте
 дѣне ни часа вѣ нѣже оскитъ чловѣчѣскѣй приидетъ.

дѣ. якоже бо чловѣкъ отъхода призъва своѣа рабы и
 прѣдасть имъ имѣннѣ своѣ, еі. и овомоу дастъ пѣть
 талантъ, овомоу же два, овомоу же єдинъ, комоу-
 жьдо противъ своѣй силѣ, и отиде акнѣ. сї. шьдъ же
 примый пѣть талантъ дѣла о нухъ и приобрѣте дру-
 гжъ пѣть талантъ. зї. такожде и иже два, приобрѣ-
 те другаѣа два. иї. а примый єдинъ шьдъ раскопа
 земляж и сѣкры сревро господина своѣго. дї. по мѣ-
 новѣ же врѣмени прииде господинъ рабѣ тѣхъ и сѣта-
 за сѣ о словеси съ ними. к. и пристѣпль примый пѣть
 талантъ принесе другжъ пѣть талантъ, глагола
 господи, пѣть талантъ ми єси прѣдалъ, се другжъ
 пѣть талантъ приобрѣтоухъ ими. ка. рече ємоу госпо-
 динъ єго · добрый рабе благый и вѣрный, о малѣ вѣ
 вѣрнѣ, надъ многы тѣ поставляж · вѣниди вѣ ра-
 дость господина своѣго. кв. пристѣпль же примый
 два таланта рече · господи, два таланта ми єси прѣ-
 далъ, се друга два таланта приобрѣтоухъ има. кг. рече
 же ємоу господинъ єго · добрый рабе благый и вѣрн-
 ый, о малѣ вѣ вѣрнѣ, надъ многы тѣ поставляж ·
 вѣниди вѣ радость господина своѣго. кд. пристѣпль
 же примый єдинъ талантъ рече · господи, вѣдѣахъ
 тѣ яко жестокъ єси чловѣкъ, жьня идеже нѣси сѣ-
 ялъ, и сѣвирѣаждоуже не расточилъ єси · ке. и оу-
 ковавъ сѣ шьдъ сѣкрыхъ талантъ твой вѣ земли. се
 имаши твоѣ. кз. отвѣштѣавъ же господинъ єго рече
 ємоу · злыый рабе и лѣнивый, вѣдѣаше яко жьня
 идеже не сѣяхъ, и сѣвирѣаждоуже не расточихъ;
 кз. подобаше ти оубо вѣдати сревро моѣ трѣжнѣ-

комъ, и приидѣ азъ възалѣ бѣхъ свое съ лихвоуж.
 кн. възъмѣте оубо отъ него талантъ, и дадите имъ
 штооумоу десѣтъ талантъ. кр. имъштооумоу бо
 всьде дано бждеть и изеждеть: а отъ не имъштаго,
 и еже мьнить сѣ имъ възато бждеть отъ него. л. и
 неключимаго раба въврѣзѣте къ тьмъ кромѣшьнѣж
 тоу бждеть плачь и скръжьтъ зжвомъ. ла. югда же прии-
 деть сынъ чловѣчьскый въ славу свою, и вси ангели
 съ нимъ, тьгда сѣдетъ на прѣстолѣ славы своея,
 лв. и съвержьт сѣ прѣдъ нимъ вси ѣзыци, и разж-
 чить ѣ другъ отъ друга, ѣкоже пастырь разжчѣ-
 ѣтъ овца отъ козлиштъ, лг. и поставитъ овца о
 деснѣжъ себе, а козлиштѣ о шоужѣж. лд. тьгда речеть
 цѣсарь сжштишь о деснѣжъ юго: приидѣте благосло-
 вѣнни отъца моего, наследьствоуйте оуготованое вамъ
 цѣсарьствие отъ съложенны всего мира. ле. възалѣ-
 кахъ бо сѣ и дасте ми исти, въздадахъ сѣ и напоите
 ма, страннѣ бѣхъ и въведосте ма, лз. нагъ, и одѣ-
 сте ма, волѣхъ, и посѣтисте ма, въ тьмьници бѣхъ
 и приидосте къ мьнѣ. лз. тьгда отъвѣштажтъ юмоу
 правдѣнни глагольште: кьгда тѣ видѣхомъ алѣчж-
 шта и напитахомъ, ли жажжшта и напоихомъ;
 ли. кьгда же тѣ видѣхомъ странна и въведохомъ, или
 нага, и одѣхомъ; лд. кьгда же тѣ видѣхомъ больна
 или въ тьмьници, и приидохомъ къ тебѣ; м. и отъвѣ-
 штавъ цѣсарь речеть имъ: аминъ глаголь вамъ, по
 нѣже сътвористе единому отъ сихъ братъ моихъ
 мьнѣшихъ, мьнѣ сътвористе. ма. тьгда речеть и сж-
 штимъ о шоужѣж юго: идѣте отъ мене проклатии въ

огнь вѣчный оуготованъ дияволоу и ангеломъ его. **мв.** възалькахъ бо сѧ и не дасте ми части, въждадохъ сѧ и не напоисте мене, **мг.** страннѣхъ бѣхъ и не вѣрдосте мене, нагъ, и не одѣсте мене, больнѣ и въ тѣмьници, и не посѣтисте мене. **мд.** тѣгда отвѣштають юмоу и ти глаголюште: господи, кѣгда тѧ видѣхомъ алчжшта или жажжшта или странна или нага или больна или въ тѣмьници, и не послоужихомъ тебѣ; **ме.** тѣгда отвѣштають имъ глаголю: аминъ глаголю вамъ, по нѣже не сътвористе юдиномоу отъ сихъ мнѣшинухъ, ни мнѣхъ сътвористе. **мс.** и иджтъ си въ мжжж вѣчнжж, а правдѣници въ жизнь вѣчнжж.

Г Л Я Б Я. **кв.**

И бысть югда съконьча Исоусъ всѧ словеса си, рече оученикомъ своимъ: **в.** вѣсте яко по двою дню пасха бждеть, и сынъ чловѣчскый прѣданъ бждеть на пропатнѣ. **г.** тѣгда съвршѧ сѧ архїереи и кѣнижници и старьци людстни на дворѣ архїереовъ глаголюмааго Каиафы, **д.** и съвѣтъ сътворишѧ да Исоуса имжтъ лстнж и оубнжтъ. **е.** глаголаахъ же: нѣ не въ праздникъ, да не маѣва бждеть въ людехъ. **з.** Исоусоу же бѣвшоу въ Бидании въ домоу Симона прокаженааго, **з.** пристжпи къ нѣмоу жена имжшти алавастрѣ мура драга, и възлиа на главж юмоу възлежшшоу. **и.** видѣвше же оученици его негодовашѧ гла-

голяжште: чьсо ради гьвѣкъ си; ѿ. можааше бо се муро
 продано быти на мьнзѣ и дано быти ништинмъ.
 і. разоумѣвъ же Исоусъ рече имъ: по чьто троды дѣ-
 юте женѣ; дѣло во добро съдѣла о мьнѣ. аі. въсегда
 бо ништама имате съ собож, мене же не въсегда имате.
 ві. възлиавъши бо си муро се на тѣло мое, на погребеніе
 ма сътвори. гі. аминъ глаголиж вамъ, идеже аште
 проповѣдано бждеть евангеліе се въ въсемь мирѣ,
 възглаголюеть се и еже сътвори си, въ память іеѡ.
 ді. тьгда ишѣдъ єдинъ отъ обою на десате, нарицае-
 мый Иуда искаріотскый, къ архіереомъ еі. рече:
 чьто хоштете ми дати; и азъ вамъ прѣдамъ и. они же
 поставиша ємоу три десате сребрьникъ. зі. и отъ то-
 ли искааше подобна врѣмене да и прѣдасть. зі. въ
 прѣвѣый же днь опрѣсьнѣкъ пристъпиша оученици къ
 Исоусови глаголиште ємоу: кѣде хоштеши оуготова-
 ємъ тебѣ пасхж исти; ні. онъ же рече: идѣте въ градъ
 къ єтероу, и рыцѣте ємоу: оучитель глаголюеть: врѣ-
 ма мое близъ єсть, оу тебе сътвориж пасхж съ оучени-
 кы мои. ді. и сътвориша оученици ѡкоже повелѣ
 имъ Исоусъ, и оуготоваша пасхж. к. вечероу же бьвъ-
 шоу възлеже съ обѣма на десате оученикома, ка. и іа-
 джштемъ имъ рече: аминъ глаголиж вамъ ѡко єдинъ
 отъ васъ прѣдасть ма. кв. и скрѣбаште зѣло начаша
 глаголати ємоу єдинъ къжьдо ихъ: єда азъ єсмь, го-
 споди; кг. онъ же отъвѣштавъ рече: омочивъый съ
 мьнож въ солило ржж, тѣ ма прѣдасть. кд. сынъ же
 чловѣчскый идеть ѡкоже єсть писано о немь, лютѣ же
 чловѣкоу томоу имъже сынъ чловѣчскый прѣдаюеть са

добръкъ ѿмоу вѣ было, аште вѣ не родилъ сѧ чловкъкъ
 тѣ. кѣ. отъвѣштавъ же Июда прѣддѣлѣи ѿго рече: ѿда
 азъ ѿсмы, равѣви; глагола ѿмоу: тѣ рече: кѣ. ѿдж
 штемъ же имъ примѣ Исоусъ хлѣвъ и благословивъ и
 прѣкломи и даваше оученикомъ своимъ и рече: примѣте
 ѿдите: се ѿсть тѣло мое. кѣ. и примѣ чашъ и хвалъ
 въздавъ дастъ имъ глагола: пийте отъ нѣиѧ вси.
 кѣ. се ѿсть крѣвъ моѧ новаго завѣта изливаемѧ
 за мѣногы въ оставленнѣ грѣховъ. кѣ. глаголъ же
 вамъ, яко не имамъ пити оуже отъ сего плода лозьнаа
 го до того дѣне ѿгда и пнѣ сѣ вами новъ въ цѣсарь
 ствини отъца моѿго. л. и възспѣвъше изидошѧ въ горъ
 ѿлеоньскѧ. ла. тѣгда глагола имъ Исоусъ: вси вѣ
 съблазните сѧ о мѣнѣ въ снѣ ношть: писано бо
 ѿсть: пораждѧ пастыря, и разидѣтъ сѧ овца стада.
 лв. по възкрѣсновеннѣ моѿемъ варѣж вѣ къ Галилен.
 лг. отъвѣштавъ же Петръ рече ѿмоу: аште вси съблаз
 нѣтъ сѧ о тебѣ, азъ николиже не съблазнѣж сѧ.
 лд. рече же ѿмоу Исоусъ: аминъ глаголъ тебѣ яко въ
 снѣ ношть прѣжде даже коуръ не възгласитъ три краты
 отъврѣжеши сѧ мене. лѣ. глагола ѿмоу Петръ: аште ми
 сѧ приоучитъ сѣ тобоѣ оумрѣти, не отъврѣж сѧ тебе.
 такожде и вси оученици рекошѧ. лѣ. тѣгда прииде сѣ
 ними Исоусъ въ весь нарицаемѣжъ Гедѣсиманий, и
 глагола оученикомъ: садѣте тоу, донѣдеже шѣдъ по
 молѣж сѧ тамо. лѣ. и поимъ Петра и оѧ сына Зеведеова
 начатъ тѣжити и скрѣбѣти. лн. тѣгда глагола имъ
 Исоусъ: прискрѣвѣна ѿсть доуша моѧ до смрѣти:
 пождѣте сѣде и бѣдите сѣ мѣноѣж. лд. и прѣшѣдъ ма

ло паде ниць мола сѧ и глагола' отъче мой, аште въз-
 можьно ієсть, да мимо идеть отъ мене чаша си. обаче
 не іако азъ хоштѧ, нѣ іакоже ты. $\overline{м.}$ и прииде къ оуче-
 никомъ и обрѣте ѧ съпашта, и глагола Петроу: тако
 ли не възможете ієдиногo часа бѣдѣти съ мѣнож;
 $\overline{ма.}$ бѣдите и молитє сѧ да не вѣнидете въ напасть.
 доухъ бо бѣдрѣ, а пѣть немощьна. $\overline{мв.}$ пакы вѣто-
 роіє шѣдѣ помолї сѧ глагола' отъче мой, аште не мо-
 жеть си чаша мимо ити отъ мене аште не пїж ієѧ, бж-
 ди воли твоѧ. $\overline{мг.}$ и пришѣдѣ пакы обрѣте ѧ съпаш-
 та' вѣста бо имъ очи отагъченѣ. $\overline{мд.}$ и оставѣ ѧ
 пакы шѣдѣ помолї сѧ третїіє тожде слово рекѣ.
 $\overline{ме.}$ тѣгда прииде къ оученикомъ своимъ и глагола имъ:
 спїте прочеіє и почивайте: се приближи сѧ часъ, и
 сынъ чловѣчьскыи прѣдаієтъ сѧ въ рѣцѣ грѣшьныхъ.
 $\overline{мс.}$ вѣстанѣте идѣмъ: се приближи сѧ прѣдаіѣ ма.
 $\overline{мз.}$ и ієште глаголаштоу іємоу, се Іюда ієдинъ отъ
 обою на десатє прииде, и съ нимъ народъ мѣногъ съ
 оржжи и дрѣкольми, отъ арѣхїієрей и старѣцъ людѣ-
 скыныхъ. $\overline{ми.}$ прѣдаіѣ же и дастъ имъ знаменїє гла-
 гола' ієгоже аште локъжж, тѣ ієсть: имѣте и. $\overline{мд.}$ и
 авїє пристѣплѣ къ Іисоусови рече іємоу: радоуї сѧ равѣви,
 и обловѣза и. $\overline{н.}$ Іисоусъ же рече іємоу: дроужє, на нїєже
 ієси пришѣлѣ; тѣгда пристѣплѣше възложиша рѣцѣ на
 Іисоуса и іаша и. $\overline{на.}$ и се ієдинъ отъ сжштїныхъ съ
 Іисоусомъ простѣрѣ рѣжж изваѣче ножъ свой и оударѣ
 рака арѣхїієрова оурѣза іємоу оухо. $\overline{нв.}$ тѣгда глагола
 іємоу Іисоусъ: възврати ножъ свой въ своє іємоу мѣ-
 сто: всїи бо примѣшей ножъ ножемъ погъбенѣтъ.

нг. или мѣнить ти сѧ яко не мож оумолити отьца мо-
 его, и приставить мѣнѣ вѣште нежели два на десѧте
 легеона ангелѣ; нд. како оубо събѣдѣть сѧ кѣнигы
 яко тако подобаетъ быти; не. въ тѣ часть рече Исоусъ
 народомъ. яко на разбойника ли изидосте съ оржжи
 и дрѣкольми ѧти ма; по всѧ дни при васъ сѣдѣхѣ
 въ црѣкѣви оуча, и не ѧсте мене. нс. се же все бысть
 да събѣдѣть сѧ кѣнигы пророческыя. тѣгда оученици
 вси оставше и бѣжаша. нз. они же имѣше Исоуса
 ведоша къ Канифѣ архіереови, идеже кѣнижници и
 старьци събраша сѧ. ни. Петръ же идѣше по ниемъ изъ
 далече до двора архіереова, и въшѣдѣ жтрѣ сѣдѣше съ
 слоугами видѣти коньчинѣ. нд. архіереи же и старьци
 и съборѣ все искаухъ лѣжа съвѣдѣтельства на Исоуса,
 яко да оубиждѣ и, ж. и не обрѣтоша и многомъ лѣ-
 жемъ съвѣдѣтелиемъ пристѣпльшемъ. послѣдѣ же при-
 стѣпльша два лѣжа съвѣдѣтели жд. рекоста. съ рече. мо-
 гѣ разорити црѣкѣвь божію и трѣми дньми създати
 ѣ. жв. и въставѣ архіерей рече іемоу. ничьсоже ли не
 отъвѣштаваѣши чѣто си на тѣ съвѣдѣтельствоуждѣ;
 жг. Исоусъ же млѣчаше. и отъвѣштавѣ архіерей рече
 іемоу. заклинаѣ тѣ богомъ живымъ, да речеши намъ
 лште ты іеси Христосъ сынъ божій. жд. глагола іемоу
 Исоусъ. ты рече. обаче глаголаѣ вамъ, отъ селѣ оуби-
 рите сына чловѣчьскаго сѣдѣшта о деснѣхъ силы и
 идѣшта на облацѣхъ небеснѣхъ. же. тѣгда архіе-
 рей растрѣза ризы своѣ глагола. яко хоуж рече. чѣто
 іеште трѣквоујете съвѣдѣтель; се нынѣ слышасте хоу-
 лѣ іего. жс. чѣто сѧ вамъ мѣнить; они же отъвѣштавѣ-

ше рекоша: повинниъ сѣмрѣти ієсть. $\xi\bar{з}$. тѣгда запаква-
 ша лице іємоу и пакости іємоу дѣша, ови же за ла-
 нитѣ оудариша и $\xi\bar{и}$. глаголюште: проръци намъ, Хри-
 сте, кѣто ієсть оударни тѣ; $\xi\bar{д}$. Петръ же вѣнѣ сѣдѣ-
 ше на дворѣ. и пристѣпи къ нѣмоу іедина рабѣни гла-
 голюшти: и ты вѣ съ Іисоусомъ галилейскѣимъ. \bar{o} . онъ
 же отъврѣже сѣ прѣдъ всѣми глаголю: не вѣмъ чѣто
 глаголюши. $\bar{o}\bar{а}$. ишѣдѣшоу же іємоу вѣ врата оузвѣк и
 дроугаи, и глагола имъ тоу: и съ вѣ съ Іисоусомъ На-
 зарѣниномъ. $\bar{o}\bar{в}$. и пакы отъврѣже сѣ съ клатвоуж, іако
 не знаю чловѣка. $\bar{o}\bar{г}$. по малѣ же пристѣплѣше стоюшѣей
 рекоша Петрови: вѣ истинѣ и ты отъ нихъ ієси: иво
 вѣсѣда твои іавѣ тѣ творитѣ. $\bar{o}\bar{д}$. тѣгда начатъ роти-
 ти сѣ и клати, іако не знаю чловѣка. и авиѣ коурѣ въз-
 гласи. $\bar{o}\bar{е}$. и поманѣ Петръ глаголю Іисоусовѣ иже рече
 іємоу: іако прѣжде даже коурѣ не възгласитѣ три кратѣ
 отъврѣжеши сѣ мене, и ишѣдѣ вѣнѣ плака сѣ горько.

Г Л Я Б Я. $\bar{k}\bar{з}$.

Оутроу же бѣвѣшоу сѣвѣтѣ сѣтвориша вси ар-
 хиереи и старѣци людѣстни на Іисоуса, іако оукити и,
 $\bar{в}$. и сѣвѣзавѣше и ведоша и прѣдаша и понѣтѣскоуоу-
 моу Пилатоу игемоноу. $\bar{г}$. тѣгда видѣвѣ Іюда прѣда-
 вѣи іего іако осѣдиша и, расказаѣ сѣ възврати три де-
 сѣте сребръникѣ архиереомъ и старѣцемъ $\bar{д}$. глаголю:
 сѣгрѣшихъ прѣдавѣ крѣвѣ неповиннѣ. они же рекоша:

чѣто ѣсть намъ; ты оубриши. **ѳ.** и покрѣгъ сребръни-
 кы въ црѣкѣви отиде и ошѣдъ оудави са. **ѱ.** архіереи
 же примѣше сребръникы рекоша: не достойно ѣсть
 въложити ихъ въ корѣванж, по нѣже цѣна крѣве ѣсть.
ѳ. свѣктъ же сътворише коупиша ими село скждѣльни-
 че, въ погрѣбаниѣ странѣнымъ. **ѿ.** тѣмъже нарече са
 село то село крѣви до сего дѣне. **ѿ.** тѣгда свѣыстъ са
 реченою Иереміемъ пророкомъ глаголюштемъ: и приа-
 ша три десате сребръникъ, цѣнж цѣниенаго, ѣгоже
 цѣниша отъ сыновъ израилѣвъ, **ѿ.** и даша ѣа на селѣ
 скждѣльничн, такоже съказа мѣнкъ господь. **аѿ.** Исоусъ
 же ста прѣдъ игемонемъ. и въпроси и игемонъ глагола:
 ты ли ѣси цѣсарь иудейскъ; Исоусъ же рече ѣмоу: ты
 глаголиши. **вѿ.** и ѣгда на нь глаголадохъ архіереи и
 старѣци ничьсоже не отъвѣштавааше. **гѿ.** тѣгда глагола
 ѣмоу Пилатъ: не слышиши ли колико на та свѣдѣ-
 тельствоуѣтъ; **дѿ.** и не отъвѣшта ѣмоу ни къ ѣдино-
 моу же глаголоу, ѣако дивити са игемону зѣло. **ѳѿ.** на
 всакъ же дѣнь велнкъ обычай бѣ игемону отъпоуштати
 народу съвѣзныа ѣдинога, ѣгоже хотѣахъ. **зѿ.** имѣаше
 же тѣгда съвѣзныа нарочита, наричемааго Баравѣвж.
зѿ. събраномъ же сжштемъ имъ, рече имъ Пилатъ: кого
 хоштете отъ обою отъпоуштѣ вамъ; Баравѣвж ли, или
 Исоуса наричемааго Христа; **иѿ.** вѣдѣаше во ѣако зависти
 ради прѣдаша и. **дѿ.** сѣдаштоу же ѣмоу на сѣдишти,
 посла къ нѣмоу жена ѣго глаголюшти: ничьсоже тебѣ
 и правѣдникуу томоу: мѣного бо пострадахъ дѣньскъ
 въ сѣнкъ ѣго ради. **кѿ.** архіереи же и старѣци навади-
 ша народы да испросатъ Баравѣвж, Исоуса же погоу-

вать. **ка.** отъвѣштавъ же игемонъ рече имъ · кого хо-
 штете отъ обою отъпоуштѣ вамъ ; они же рекоша · Ба-
 равъвж. **кв.** глагола имъ Пилатъ · чѣто оубо сътвориш
 Исоуса наричемааго Христа ; глаголаша ѿмоу вси · да
 распатъ вждеть. **кг.** игемонъ же рече имъ · чѣто бо
 зъло сътвори ; они же излиха въпинаахж глаголюж-
 ште · да распатъ вждеть. **кд.** видѣвъ же Пилатъ яко
 ничьсоже оуспѣють, нѣ паче мѣва бѣвають, примѣ
 водж оумы ржцѣ прѣдъ народомъ глагола · непо-
 виньнъ ѿсмь отъ крѣве сего правдынааго · въ оузырите.
ке. и отъвѣштавъше вси люднѣ рекоша · крѣвь ѿго на
 насъ и на чадѣхъ нашихъ. **кз.** тѣгда отъпоусти имъ
 Баравъвж, Исоуса же бивъ прѣдасть да и распнѣтъ.
к4. тѣгда войни игемониви, прѣнимъше Исоуса на сж-
 дишти, събраша на нь въсж спирж. **ки.** и съвлѣкъше
 и, хламидою чрѣвляеною одѣша и, **кд.** и съплетъше
 вѣнѣць отъ трѣнии възложиша на главж ѿмоу и трѣсть
 въ десъницж ѿмоу, и поклонъше сѧ на колѣноу прѣдъ
 нимъ ржглагох сѧ ѿмоу глаголюшше · радуй сѧ, цѣ-
 сарю нюдейскъ, **л.** и плнжвъше на нь прииша трѣсть
 и биваахж по главѣ ѿго. **ла.** и ѿгда поржгаша сѧ ѿмоу,
 съвлѣккоша съ ѿго хламидж, и обѣккоша и въ ризы
 своѧ, и ведоша и на распатиѣ. **лв.** исходаште же обрѣ-
 тоша чловѣка кѣринейска, именемъ Симона · сѧмоу задѣ-
 ша да понесеть крѣсть ѿго. **лг.** и пришѣдъше на мѣсто
 нарицаемою Голѣгода, ѿже ѿсть нарицаемою краниеко
 мѣсто, **лд.** даша ѿмоу пити оцѣгъ съ зѣчнѣж смѣк-
 шенъ, и въкоушъ не хотѣаше пити. **ле.** распнѣше же и
 раздѣлиша ризы ѿго мѣштѣште ждрѣбнѧ, **лз.** и сѣдѣ-

ше стрѣжаахъ и тѹ. лз. и възложиша врѣхоу главы
 єго винъ єго написанъ · съ єсть Іисоусъ цѣсарь иу-
 дейскъ. ли. тѣгда распаша съ нимъ два разбойника,
 єдино҃го о десньжѣ и єдино҃го о лѣвжѣ. лѣ. мимо хо-
 даштей же хоулаахъ и покываѣште главами своими
м. и глаголаште · разарѣи црѣкѣве и трѣми дньми
 съзидаи, съпаси себе, аште сынъ єси бо҃жий, сълѣзи
 съ крѣста. ма. такожде же и арѣхїєрен рѣгаѣште са
 съ кѣнижъникы и старьци и фари҃сеи глаголаахъ ·
мв. инъ съпасе, себе ли не можетъ съпасти; аште цѣ-
 сарь израилевъ єсть, да сълѣзеть нынѣ съ крѣста, и
 вѣрж имемъ ємоу. мг. оупѣва на бо҃га · да избавить и
 нынѣ, аште хоштеть ємоу. рече бо тако сынъ бо҃жий
 єсмы. мд. тожде же и разбойника распьнѣнаи съ нимъ
 поношааста ємоу. ме. отъ шестыа же годины тѣма
 вьстѣ по всей земли до деватыа годины. мс. при
 деватѣй же годинѣ възъпи Іисоусъ гласомъ великомъ
 глагола · или или лима савахѣдани; єже єсть · бо҃же
 бо҃же мой, по чѣто ма єси оставилъ; мз. нѣци
 же отъ стоѣштнихъ тоу слышавѣше глаголаахъ яко
 Илиѣ зоветь. ми. и а҃киє текъ єдинъ отъ нихъ и
 възъмъ гѣбѣ напѣннѣвъ же оцѣта и възнѣзъ на трѣсть
 напѣаше и. мѣ. а дру҃зѣи глаголаахъ · остави да ви-
 димъ аште придетъ Илиѣ съпасть єго. инъ же възъмъ
 конїє проводе ємоу ребра и изиде вода и крѣвь.
н. Іисоусъ же пакы възъпнѣвъ гласомъ великомъ испоусти
 доухъ. на. и се опона црѣкѣвѣнаи раздра са на двоє
 съ вѣшьнаго края до нижьнаго, и земля потра-
 се са, и камѣниє распаде са, нв. и гроки отъврѣзо-

ша са, и многа тѣлеса почиваѣштинихъ сватѣиныхъ
 вѣсташа нѣ. и ишѣдѣше изъ гробѣ по вѣскрѣсновени
 его вѣнидоша вѣ сватѣи градѣ и ивиша са многомѣ.
 нѣ. сътѣникъ же и иже вѣкажъ съ нимъ стрѣгѣште Исоу-
 са, видѣвъше трѣсъ и вѣвъшаша, оубоиша са зѣло,
 глаголюште: вѣ истинѣ божий сынъ съ вѣ. нѣ. вѣкажъ
 же тоу жены многи изъ далече зѣрашта, иже идоша
 по Исоусѣ отъ Галилеѣ, слоужашта ему: нѣ. вѣ нихъ-
 же вѣ Мариа Магдалѣни, и Мариа Иакова и Иосинна
 мати, и мати сыноу Зеведеовоу. нѣ. поздѣ же вѣвъ-
 шоу прииде чловѣкъ когатѣ отъ Ирмадеѣ, именемъ
 Иосифѣ, иже и тѣ оучи са оу Исоуса: нѣ. съ пристѣпль
 къ Пилатоу проси тѣлесе Исоусова. тѣгда Пилатѣ пове-
 лѣ дати тѣло. нѣ. и приимѣ тѣло Иосифѣ овити е пла-
 штаницеѣ чистоѣ. ѣ. и положи е вѣ новѣиемъ своѣмъ
 гробѣ иже вѣ искченѣ вѣ камени, и вѣзвалѣ каменѣ ве-
 ликѣ надѣ двѣри гробовоу отиде. ѣ. вѣ же тоу Мариа
 Магдалѣни и другоѣ Мариа, сѣдѣшти прѣмо гро-
 воу. ѣ. вѣ оутрѣнии же днѣ, иже иестѣ по патѣцѣ,
 съвраща са арѣхѣиерѣи и фарисѣи къ Пилатоу ѣ. гла-
 гольште: господи, поманѣхомѣ иже астыць онѣ рече
 иште съ живѣ: по трѣхъ днѣхъ вѣстанѣ. ѣ. повели
 оубо оутвѣрѣдити гробѣ до третѣио днѣ, иеда како
 пришѣдѣше оученици его ноштинѣ оукраджѣ и и ре-
 кжѣ людемѣ: вѣста отъ мрѣтѣиныхъ, и вѣдетѣ по-
 слѣдѣниѣ асты горѣши прѣвѣиѣ. ѣ. рече илѣ Пилатѣ:
 имате коустодинѣ: идѣте оутвѣрѣдите ижеже вѣсте.
 ѣ. они же шѣдѣше оутвѣрѣдиша гробѣ, запечатѣлѣвъше
 каменѣ съ коустодинѣеѣ.

Г Л Я Б Я. кн.

Въ вечеръ же съвотный, свитажштоу пръвоуоумоу
 въ съвоты, прииде Мариа Магдалыни и другаи Мариа
 видѣтъ гроба. в. и се тръжсь въстѣ великѣ ангель ко
 господьнѣ съшѣдѣ съ небесе пристѣплѣ отъвали камень
 отъ двкрии гробоу, и сѣдѣаше на немь. г. вѣ же зракѣ
 ѿго яко млъний и одѣниие ѿго вѣло яко снѣгѣ. д. отъ
 страха же того сътръсоша сѣ стрѣжштей и вѣша яко
 мрътви. е. отъвѣштавъ же ангель рече женама: не
 бойта въ сѣ. вѣмь во яко Исоуса распятаго иштета.
 з. икѣтъ сѣде: вѣста во якоже рече. придѣта видита
 мѣсто идеже лежа господь. з. и скоро шѣдъши рѣцѣта
 оученикомѣ ѿго яко вѣста отъ мрътвѣныхъ и се вари-
 ютъ въ въ Галиленѣ тоу и оузырите. се рекохѣ вама. и. и
 отъшѣдъши скоро отъ гроба съ страхомь и радостниж
 великож текоста възвѣститѣ оученикомѣ ѿго. д. яко
 же идѣаста възвѣститѣ оученикомѣ ѿго и се Исоусъ
 сѣрѣте и глагола: радоуйта сѣ. онѣ же пристѣплъши
 ѣста и за нозѣ ѿго и поклониста сѣ ѿмоу. і. тѣгда
 глагола има Исоусъ: не бойта сѣ: идѣта повѣдита
 братни моѣи да идѣтъ въ Галилею, и тоу ма видѣтъ.
 кі. идѣштема же има, се нѣкоторни отъ коустодниѣ
 пришѣдъше въ градѣ възвѣстиша архієреомѣ всѣ
 въвѣшана. кі. и събравъше сѣ старѣци съвѣтъ же съ-
 творъше сребро мѣного даша войномѣ, кі. глаголюште
 рѣцѣте яко оученици ѿго ноштниж пришѣдъше оукрадоша
 и намѣ съпаштемѣ. ді. и аште се оуслъшано бѣдетѣ оу

игемона, мѣ оутолимъ и и въ беспечали сѣтворимъ.
 ̅҃І. они же примѣше сребро сѣтвориша ѿкоже наоучени
 въша. и пронесе са слово се въ иудеихъ до сего днѣ.
 ̅҃І. іедини же на десѣте оученици идоша въ Галилеѣж,
 въ горѣ ѿможе повелѣ имъ Іисоусъ, ̅҃І. и видѣвъше и
 поклониша са ѿмоу, ови же оусѣжмѣнѣша са. ̅҃І. и при-
 стѣпль Іисоусъ рече имъ глаголь: дана ми іестъ всѣа
 власть на нечеси и на земли. ̅҃І. шѣдъше наоучите всѣа
 ѿзгыкы, крѣсташте ѿ въ имѣ отьца и сына и свѣтаго
 доуха, ̅҃І. оучаште ѿ блюсти всѣа іелика заповѣдахъ
 вамъ. и се азъ съ вами іесмъ всѣа дни до сѣконьчаниѣ
 вѣкоу аминъ.

рнмъ.
ручени
дне.
илежъ,
къше и
и при-
вксака
е вьса
атааго
кдахъ
чання

втно
тди
отъи
иниру
а аго
днато
онито
данъ
тато
и ато
вато
итато
кди
дани
пато
пато
тато
тато

- Miklosich, Fr., S. Joannis Chrysostomi homilia in ramos
 palmarum slav., lat. et graece. Vindob. 1845. 8.
 1 fl. 12 kr. — 24 Ngr.
- Vita S. Clementis episcopi Bulgarorum graece. Vindob.
 1847. 8. 1 fl. — 20 Ngr.
- Vitae Sanctorum. Accedunt epimetra grammatica. Vindob.
 1847. 8. 1 fl. — 20 Ngr.
- Lexicon linguae slovenicae veteris dialecti. Vindob. 1850.
 4. 5 fl. — 3 Rthlr. 10 Ngr.
- Lautlehre der altslovenischen sprache. Wien. 1850. 8.
 36 kr. — 12 Ngr.
- Slavische Bibliothek oder beiträge zur slavischen philo-
 logie und geschichte. Wien. 1851. 8. I. 3 fl. — 2 Rthlr.
- Monumenta linguae palaeoslov. e cod. suprasl. Vindob.
 1851. 8. 5 fl. — 3 Rthlr. 10 Ngr.
- Vergleichende grammatik der slavischen sprachen. I. band.
 Lautlehre. Wien. 1852. III. band. Formenlehre. 1856. 8.
 à 7 fl. — 4 Rthlr. 20 Ngr.
- Apostolus e codice monasterii Šišatovae palaeo-slovenice.
 Vindob. 1853. 8. 3 fl. — 2 Rthlr.
- Formenlehre der altslovenischen sprache. Zweite Aufl.
 Wien. 1854. 8. 2 fl. — 1 Rthlr. 10 Ngr.
- Chrestomathia palaeo-slovenica. Vindob. 1854. 8.
 1 fl. 30 kr. — 1 Rthlr.
- Lex Stephani Dušani. Fasc. I. textum continens. Vindob.
 1856. 8. 1 fl. — 20 Ngr.
- Evangelium S. Matthaei palaeo-slovenice e codicibus
 edidit. Vindob. 1856. 8. 1 fl. 30 kr. — 1 Rthlr.